

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

ЈП СЛУЖБЕНИ ЛИСТ СРЈ - Београд
Јована Ристића 1 - Жиро - рачун
40802-603-0-5021943

Петак 8. март 2002.

БРОЈ 13

БЕОГРАД

ГОД. XI

Цена овом броју је 125,00 динара.
Претплата цена на „Службени лист СРЈ“ и
„Службени лист СРЈ - Међународни уговори“ за
2002. годину износи 10.800 динара плус порез на промет

108.

На основу члана 99. тачка 4. Устава Савезне Републике Југославије, ради извршавања Закона о поступку за упис у судски регистар („Службени лист СРЈ“, бр. 80/94), Савезна влада доноси

УРЕДБУ

О ИЗМЕНИ УРЕДБЕ О УПИСУ У СУДСКИ РЕГИСТАР

Члан 1.

У Уредби о упису у судски регистар („Службени лист СРЈ“, бр. 1/97) члан 6. мења се и гласи:

„Ако је оснивач субјекта уписа страно правно лице, уз пријаву за упис у судски регистар оснивања субјекта уписа подноси се и доказ да је страно правно лице уписано у одговарајући регистар државе чију припадност има.

Ако је оснивач субјекта уписа страно физичко лице, уз пријаву за упис оснивања субјекта уписа подноси се исправа којом се утврђује његов идентитет. Страно физичко лице које је стално настањено у Савезној Републици Југославији подноси и потврду о пребивалишту, а страно физичко лице које привремено борави у Савезној Републици Југославији и потврду о боравишту. Ове потврде не могу бити старије од 30 дана.

Ако је оснивач субјекта уписа субјект уписа уписан код другог регистарског суда, односно у регистар код другог надлежног органа, уз пријаву за упис оснивања субјекта уписа подноси се извод из судског регистра, односно извод из регистра који се води код другог надлежног органа за тог оснивача.

Ако је оснивач субјекта уписа југословенски држављанин, уз пријаву за упис оснивања субјекта уписа подноси се фотокопија личне карте и потврда о пребивалишту, а ако оснивач субјекта уписа нема пребивалиште у Савезној Републици Југославији – потврда о боравишту. Ове потврде не могу бити старије од 30 дана.

Исправе из ст. 1. до 4. овог члана подnose се, по потреби, и уз друге пријаве за упис у судски регистар.”

Члан 2.

Ова уредба ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

Савезна влада

Е. п. бр. 44
7. марта 2002. године
Београд

Председник
Драгиша Пешић, с. р.

109.

На основу члана 99. тачка 4. Устава Савезне Републике Југославије, Савезна влада доноси

ОДЛУКУ

О НАЧИНУ ИЗМИРИВАЊА ОБАВЕЗА САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ ПРЕМА МЕЂУНАРОДНОЈ БАНЦИ ЗА ОБНОВУ И РАЗВОЈ

1. Овом одлуком се уређује начин измиривања обавеза Савезне Републике Југославије (Републике Србије и Републике Црне Горе, у даљем тексту: републике чланице) према Међународној банци за обнову и развој (у даљем тексту: Банка), ради извршења Закона о задужењу Савезне Републике Југославије код

Међународне банке за обнову и развој („Службени лист СРЈ“, бр. 69/2001) (у даљем тексту: Закон).

2. Средства у износу до 2,1 милијарде САД долара, односно 2.085.369.033,19 евра користе се за измиривање неплаћених обавеза југословенских предузећа по основу раније одобрених и коришћених зајмова или делова зајмова Банке, консолидованих у складу са Споразумима о зајму између Савезне Републике Југославије и Међународне банке за обнову и развој (Консолидациони зајам А, Б, Ц, Д, Е, Ф) („Службени лист СРЈ – Међународни уговори“, бр. 13/2001).

3. Средства из члана 2. ове одлуке отплаћиваће републике чланице, почев од 2005. до 2031. године, сразмерно свом делу обавеза утврђених у Прилогу 1, који је одштампан уз Закон.

Отплате обавеза из става 1. ове тачке врше се под условима, у роковима и износима утврђеним Законом о потврђивању Споразума о зајму између Савезне Републике Југославије и Међународне банке за обнову и развој (Консолидациони зајам А, Б, Ц, Д, Е, Ф) („Службени лист СРЈ – Међународни уговори“, бр. 13/2001).

4. Републике чланице дужне су да на име отплате својих делова доспелих обавеза по основу основног дуга из тачке 2. уплаћују средства на посебне рачуне Савезне Републике Југославије отворене код Народне банке Југославије за те намене, и то најкасније 11. марта, 11. јуна, 11. септембра, односно 11. децембра текуће године.

Република Србија уплаћује динарске противвредности својих делова доспелих обавеза по основу основног дуга из тачке 2. ове одлуке, по продајном курсу, на посебан рачун Савезне Републике Југославије отворен код Народне банке Југославије за те намене број: 88000-615-8-1060 са позивом на број одобрења:

- за консолидациони зајам А (7086-УФ), 90321-978-061;
- за консолидациони зајам Б (7087-УФ), 90321-978-062;
- за консолидациони зајам Ц (7088-УФ), 90321-978-063.

Република Црна Гора уплаћује девизна средства у износима својих делова доспелих обавеза по основу основног дуга из тачке 2. ове одлуке, на посебан рачун Савезне Републике Југославије отворен код Народне банке Југославије за те намене број: 00555-978 – шифра ино-банке са позивом на број одобрења:

- за консолидациони зајам Д (7089-УФ), 90321-978-024;
- за консолидациони зајам Е (7090-УФ), 90321-978-025;
- за консолидациони зајам Ф (7091-УФ), 90321-979-026.

Републике чланице су дужне да пре уплате средстава, 10 радних дана пре истека рока из става 1. ове тачке, обавесте Савезно министарство финансија и Народну банку Југославије о томе да ли ће средства у роковима бити пренета на посебне рачуне Савезне Републике Југославије код Народне банке Југославије.

Народна банка Југославије преноси Међународној банци за обнову и развој девизна средства у вредности уплаћених износа из става 1. ове тачке 15. марта, 15. јуна, 15. септембра, односно 15. децембра текуће године.

5. На неотплаћени део средстава из тачке 2. ове одлуке шестомесечно се обрачунава камата по каматној стопи утврђеној у складу са законом из тачке 3. став 2. ове одлуке.

Републике чланице дужне су да, на име отплате својих делова обавеза по основу камате из става 1. ове тачке, уплаћују средства на посебан рачун Савезне Републике Југославије отворен код Народне банке Југославије за те намене, и то најкасније 11. марта, 11. јуна, 11. септембра, односно 11. децембра текуће године, почев од 2002. године до 2031. године.

Република Србија уплаћује динарске противвредности својих делова, обавеза по основу камате из става 1. ове тачке, по продајном курсу, на посебан рачун Савезне Републике Југославије отворен код Народне банке Југославије за те намене број: 88000-615-8-1060 са позивом на број одобрења:

- за консолидациони зајам А (7086-УФ), 90224-978-061;
- за консолидациони зајам Б (7087-УФ), 90224-978-062;

– за консолидациони зајам Ц (7088–УФ), 90224–978–063.
Република Црна Гора уплаћује девизна средства у износима својих делова обавеза по основу камате из става 1. ове тачке, на посебан рачун Савезне Републике Југославије отворен код Народне банке Југославије за те намене број: 00555–978 – шифра ино-банке са позивом на број одобрења:

- за консолидациони зајам Д (7089–УФ), 90224–978–024;
- за консолидациони зајам Е (7090–УФ), 90224–978–025;
- за консолидациони зајам Ф (7091–УФ), 90224–978–026.

Републике чланице су дужне да пре уплате средстава, 10 радних дана пре истека рокова из става 2. ове тачке, обавесте Савезно министарство финансија и Народну банку Југославије о томе да ли ће средства у роковима бити пренета на посебне рачуне Савезне Републике Југославије код Народне банке Југославије.

Народна банка Југославије преноси Међународној банци за обнову и развој девизна средства у вредности уплаћених износа из става 2. ове тачке 15. марта, 15. јуна, 15. септембра, односно 15. децембра текуће године.

6. Републике чланице дужне су да обезбеде средства на име плаћања трошкова Међународној банци за обнову и развој, у складу са законом из тачке 3. став 2. ове одлуке.

7. Ако републике чланице не уплате средства у предвиђеним роковима, у смислу ове одлуке, Савезно министарство финансија активираће контрагаранције и тако прибављена средства пренети на посебне рачуне Савезне Републике Југославије отворене код Народне банке Југославије.

8. Народна банка Југославије, на основу налога добијеног од Савезног министарства финансија и на основу средстава уплаћених на посебне рачуне Савезне Републике Југославије код Народне банке Југославије на начин и у роковима предвиђеним овом одлуком, преноси средства у еврима на рачун Међународне банке за обнову и развој.

9. Народна банка Југославије наплаћује од република чланица трошкове за трансфер средстава за отплату обавеза Међународној банци за обнову и развој, као и провизију за услуге које пружа у смислу ове одлуке.

10. Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

Савезна влада

Е. п. бр. 39
7. марта 2002. године
Београд

Председник
Драгиша Пешић, с. р.

110.

На основу члана 15. став 1. Закона о Јавном предузећу „Југоимпорт-СДПР” („Службени лист СРЈ”, бр. 46/96), Савезна влада доноси

ОДЛУКУ

О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ФИНАНСИЈСКИ ПЛАН ЗА 2002. ГОДИНУ ЈАВНОГ ПРЕДУЗЕЋА „ЈУГОИМПОРТ-СДПР”

Даје се сагласност на Финансијски план за 2002. годину Јавног предузећа „Југоимпорт-СДПР”.

Савезна влада

Е. п. бр. 38
7. марта 2002. године
Београд

Председник
Драгиша Пешић, с. р.

111.

На основу члана 8. Закона о Савезном буџету за 2002. годину („Службени лист СРЈ”, бр. 3/2002), Савезна влада доноси

РЕШЕЊЕ

О РАСПОРЕДУ СРЕДСТАВА ЗА ФИНАНСИРАЊЕ ПРОГРАМА И ПОМОЋИ ОРГАНИЗАЦИЈАМА НАЦИОНАЛНИХ И ЕТНИЧКИХ ЗАЈЕДНИЦА ЗА ПЕРИОД ЈАНУАР-МАРТ 2002. ГОДИНЕ

1. Средства за финансирање програма и помоћи организацијама националних и етничких заједница утврђена Законом о Савезном буџету за 2002. годину, економска класификација 481200 – донације осталим непрофитним институцијама, код Савезног министарства националних и етничких заједница, у укупном износу

од 15.000.000 динара, распоређују се за период јануар-март 2002. године у износу од 3.750.000 динара, за финансирање:

1) програма рада организација националних и етничких заједница у Црној Гори	250.000
2) хуманитарних, културних, издавачких и других активности Рома	200.000
3) хуманитарних, културних, издавачких и других активности албанске националне заједнице	200.000
4) истраживачких пројеката у области интернетних односа	150.000
5) књижевног, издавачког и другог стваралаштва националних и етничких заједница и њихова промоција	200.000
6) програма рада конференција, округлих столова, семинара и других скупова о правима националних и етничких заједница	350.000
7) трошкова реализације пројекта комуникационе кампање о толеранцији	700.000
8) издавања билтена и других публикација о активности националних и етничких заједница	200.000
9) помоћи организацијама националних и етничких заједница за набавку опреме и друга инвестициона улагања	200.000
10) трошкова рада мултиетничких и културно-информативних центара	700.000
11) културних манифестација националних и етничких заједница	300.000
12) обележавања осталих традиционалних манифестација и јубилеја националних и етничких заједница	200.000
13) редовних делатности организација националних и етничких заједница	100.000

2. Средства за финансирање програма и помоћи организацијама националних и етничких заједница, утврђена Законом о Савезном буџету за 2002. годину, економска класификација 463100 – текући трансфери осталим нивоима власти, код Савезног министарства националних и етничких заједница, у укупном износу од 5.000.000 динара, распоређују се за период јануар-март 2002. године у износу од 1.250.000 динара, за финансирање:

1) помоћи школским установама у мултиетничким срединама за набавку опреме, инвентара и друга инвестициона улагања	500.000
2) реализације радио-телевизијских програма на језицима националних и етничких заједница и у мултиетничким срединама	300.000
3) помоћи осталим органима, организацијама, установама и другим субјектима у мултиетничким срединама за реализацију планова и програма од интереса за националне и етничке заједнице	450.000

3. Средства из ст. 1. и 2. овог решења преносиће се на кориснике сразмерно оствареним приходима у 2002. години, а о спровођењу решења стараће се Савезно министарство националних и етничких заједница.

4. Ово решење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

Савезна влада

Е. п. бр. 42
7. марта 2002. године
Београд

Председник
Драгиша Пешић, с. р.

112.

На основу члана 9. Закона о Савезном буџету за 2002. годину („Службени лист СРЈ”, бр. 3/2002), Савезна влада доноси

РЕШЕЊЕ

О РАСПОРЕДУ СРЕДСТАВА БОРАЧКИМ И ИНВАЛИДСКИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА И САВЕЗИМА УДРУЖЕЊА РАТНИКА ОСЛОБОДИЛАЧКИХ РАТОВА

1. Средства за учешће у финансирању рада борачких и инвалидских организација, савеза и удружења ратника ослободилачких ратова утврђена Законом о Савезном буџету за 2002. годину у укупном износу од 5.900.000 динара, распоређују се за период јануар-март 2002. године у износу од 1.475.000 динара, и то:

1) Савезу удружења бораца народноослободилачког рата Југославије износ од 730.000 динара;
 2) Савезу удружења ратних војних инвалида Југославије износ од 360.000 динара;
 3) Удружењу бораца рата од 1990. године Савезне Републике Југославије износ од 140.000 динара;
 4) за рад и активности осталих борачких и инвалидских организација износ од 245.000 динара, и то: Савезу цивилних инвалида рата Југославије 36.000 динара, Савезу дистрофичара Југославије 30.000 динара, Савезу глувих и наглувих Југославије 20.000 динара, Удружењу ратних и мирнодопских војних инвалида Србије 61.000 динара, Удружењу бораца ратова од 1990. године Црне Горе 38.000 динара и Друштву за неговање традиција ослободилачких ратова Србије до 1918. године 30.000 динара.

2. Ово решење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ“.

Савезна влада

Е. п. бр. 45
 7. марта 2002. године
 Београд

Председник
Драгиша Пешић, с. р.

113.

На основу члана 8. Закона о Савезном буџету за 2002. годину („Службени лист СРЈ”, бр. 3/2002), Савезна влада доноси

РЕШЕЊЕ

О РАСПОРЕДУ СРЕДСТАВА НЕПРОФИТНИМ ИНСТИТУЦИЈАМА, А КОЈА СЕ ОДНОСЕ НА ПОМОЋ ЦРКВАМА И ВЕРСКИМ ОБЈЕКТИМА ЗА ПЕРИОД ЈАНУАР - МАРТ 2002. ГОДИНЕ

1. Средства утврђена Савезним буџетом за 2002. годину (економска класификација 25 бр. 481200 – Дотације осталим непрофитним институцијама, у укупном износу од 20.000.000 динара) распоређују се као помоћ црквама и верским објектима за период јануар – март 2002. године у износу од 5.000.000 динара и то:

	динара
1) Епархији шумадијској – за обнову Саборне цркве у Крагујевцу	600.000
2) Епархији жичкој – за изградњу цркве у Чачку	600.000
3) Епархији нишкој – за изградњу цркве Св. Константина	600.000
4) Епархији бањалучкој – за обнову манастира Гомионица	300.000
5) Епархији тимочкој – за помоћ у изградњи епархијског двора	300.000
6) Митрополији црногорско-приморској – за обнову Влашке цркве на Цетињу	300.000
7) Епархији далматинској – за обнову Куле Јанковић Стојана	90.000
8) Епархији рашко-призренској – за обнову манастира Дубоки Поток	90.000
9) Епархији браничевској – за обнову Цркве Вазнесења Господњег у С. Адибеговцу	90.000
10) Епархији рашко-призренској – за обнову Цркве Свете Тројице у селу Избице	90.000
11) Епархији шабачко-ваљевској – за обнову манастира Соко	90.000
12) Митрополији црногорско-приморској – за обнову манастира Морача	90.000
13) Београдској надбискупији – за обнову Резиденције београдског надбискупа	90.000
14) Епархији захумско-херцеговачкој – за обнову манастира Добрићево	90.000
15) Епархији бачкој – за обнову манастира Ковиљ	90.000
16) Архиепископији београдско-карловачкој – за обнову Цркве Свете Тројице у Земуњу	90.000
17) Епархији нишкој – за обнову Цркве Свете Петке у Глободеру	90.000
18) Епархији банатској – за обнову Цркве Св. Арх. Михаила и Гаврила у Иђошу	90.000
19) Епархији жичкој – за обнову манастира Велуђе	90.000

20) Епархији славонској – за обнову манастира Јасеновац	90.000
21) Епархији будимљанској – за обнову Цркве Св. Ап. Томе код Бијелог Поља	90.000
22) Епархији сремској – за обнову Цркве Св. Арх. Гаврила у Батајници	60.000
23) Институту за српски језик САНУ – за развој рачунарског програма РАС	90.000
24) Епархији рашко-призренској – манастиру Дечани за помоћ у штампи монографије „Чувари светиње”	90.000
25) Епархији сремској – за довршетак изградње Цркве Пресвете Богородице у Батајници	120.000
26) Медреси Гази Исабег у Новом Пазару – за помоћ у обављању верске наставе	90.000
27) Митрополији црногорско-приморској – за обнову манастира Бешка	90.000
28) Митрополији црногорско-приморској – за обнову манастира Морачник	90.000
29) Митрополији црногорско-приморској – за обнову манастира Врањина	90.000
30) Епархији банатској – за обнову манастира Св. Арх. Михаила у Хајдучици	70.000
31) Епархији будимљанској – за обнову Цркве Св. Арх. Михаила у Ножицама	70.000
32) Културно-просветној заједници Рома Србије – за помоћ у штампи „Црквеног словара” на ромском језику	60.000
33) Институту за новију историју Србије – за помоћ у штампи монографије „Држава и верске заједнице 1945–1970”	30.000
	Укупно 5.000.000

2. Ово решење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ“.

Савезна влада

Е. п. бр. 43
 7. марта 2002. године
 Београд

Председник
Драгиша Пешић, с. р.

114.

На основу члана 19. став 1, члана 20. став 7. и члана 21. став 2. Закона о заштити биља („Службени лист СРЈ”, бр. 24/98), савезни министар за привреду и унутрашњу трговину прописује

ПРАВИЛНИК

О ИЗМЕНИ ПРАВИЛНИКА О ЗДРАВСТВЕНОМ ПРЕГЛЕДУ УСЕВА И ОБЈЕКТА ЗА ПРОИЗВОДЊУ СЕМЕНА, РАСАДА И САДНОГ МАТЕРИЈАЛА И ЗДРАВСТВЕНОМ ПРЕГЛЕДУ СЕМЕНА, РАСАДА И САДНОГ МАТЕРИЈАЛА

Члан 1.

У Правилнику о здравственом прегледу усева и објеката за производњу семена, расада и садног материјала и здравственом прегледу семена, расада и садног материјала („Службени лист СРЈ”, бр. 66/99), у Мерилима за утврђивање здравственог стања усева и објеката, семена, расада и садног материјала, поглавље I. Пољопривредно биље, 2. Поврће и кромпир, редни број 4. Кромпир (*Solanum tuberosum*), рубрика 1 колона 6 речи: „2% нападнутих кртола *5” замењују се речима: „1% нападнутих кртола од укупне тежине кртола у узорку *5”, а у колони 7 речи: „3% нападнутих кртола или до 5% свих трулежи *5” – речима: „2% нападнутих кртола укључујући и остале трулежи, од укупне тежине кртола у паковању”.

У рубрици 2 колона 6 речи: „4% нападнутих кртола *5” замењују се речима: „1% нападнутих кртола од укупне тежине кртола у узорку *5”, а у колони 7 речи: „5% нападнутих кртола укључујући и остале трулежи *5” – речима: „2% нападнутих кртола укључујући и остале трулежи, од укупне тежине кртола у паковању”.

У рубрици 3 колона 6 речи: „1% нападнутих кртола *5” замењују се речима: „1% нападнутих кртола од укупне тежине кртола у узорку *5”, а у колони 7 речи: „5% нападнутих кртола укључујући и остале трулежи *5” – речима: „2% нападнутих кр-

тола укључујући и остале трулежи, од укупне тежине кртола у паковању”.

У рубрици 5 колона 6 речи: „4% нападнутих кртола *5” замењују се речима: „до 5% кртола са крастама које захватају више од 1/3 површине кртоле од укупне тежине кртола у узорку *5”, а у колони 7 речи: „10% нападнутих кртола *5” – речима: „до 2% кртола са крупним крастама које се љуштењем не могу одстранити, а захватају више од 1/3 површине кртоле, од укупне тежине кртола у паковању”.

У рубрици 6 колона 6 речи: „10% нападнутих кртола са преко 25% оштећене површине *5” замењују се речима: „до 5% кртола са крастама које захватају више од 1/3 површине кртоле, од укупне тежине кртола у узорку *5”, а у колони 7 речи: „10% нападнутих кртола са преко 25% оштећене површине *5” – речима: „ако се љуштењем не могу одстранити, до 2% кртола са крупним крастама које захватају више од 1/3 површине кртоле, од укупне тежине кртола у паковању”.

У рубрици 7 колона 6 речи: „3% нападнутих кртола *5” замењују се речима: „до 25% кртола са ситним склероцијама, односно до 5% кртола са крупним склероцијама које захватају више од 1/8 површине кртоле, од укупне тежине кртола у узорку *5”, а у колони 7 речи: „3% нападнутих кртола *5” – знаком „-”.

У рубрици 8 колона 6 речи: „2% нападнутих кртола *5” замењују се речима: „1% нападнутих кртола од укупне тежине кртола у узорку *5”, а у колони 7 речи: „3% нападнутих кртола укључујући и остале трулежи *5” – речима: „2% нападнутих кртола укључујући и остале трулежи, од укупне тежине кртола у паковању”.

У фусноти *5 испод табеле број: „110” замењује се бројем: „200”.

Члан 2.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

Број: 169/3
5. марта 2002. године
Београд

Савезни министар за привреду
и унутрашњу трговину
Петар Тројановић, с. р.

115.

На основу члана 36. став 2. Закона о поморској и унутрашњој пловидби („Службени лист СРЈ”, бр. 12/98, 44/99, 74/99 и 73/2000), савезни министар саобраћаја и телекомуникација издаје

НАРЕДБУ

О ИЗМЕНИ НАРЕДБЕ О УСЛОВИМА ЗА ПЛОВИДБУ БРОДОВА И ДРУГИХ ПЛОВНИХ ОБЈЕКТА НА ПЛОВНОМ ПУТУ НА РЕЦИ ДУНАВ ОД 1.258 km ДО 1.253 km

1. У Наредби о условима за пловидбу бродова и других пловних објеката на пловном путу на реци Дунав од 1.258 km до 1.253 km („Службени лист СРЈ”, бр. 64/2001 и 6/2002), у тачки 1. одредба под 1 реч: „двапут” замењује се речју: „трипут”.

2. Ова наредба ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

Бр. 6/1-01-082/2002-009
7. марта 2002. године
Београд

Савезни министар
саобраћаја и телекомуникација
Божидар Миловић, с. р.

116.

На основу члана 64. тач. 1. до 3. и тачка 5. Закона о рачуноводству („Службени лист СРЈ”, бр. 46/96, 74/99, 22/2001 и 70/2001) Савезни завод за статистику утврђује

КОЕФИЦИЈЕНТЕ

РАСТА ЦЕНА У САВЕЗНОЈ РЕПУБЛИЦИ ЈУГОСЛАВИЈИ

1. Месечни коефицијент раста цена на мало у фебруару 2002. године у односу на јануар 2002. године је 0,010.

2. Коефицијент раста цена на мало од почетка године до краја фебруара 2002. године је 0,017.

3. Коефицијент просечног месечног раста цена на мало од почетка године до краја фебруара 2002. године је 0,008.

4. Коефицијент раста цена на мало у фебруару 2002. године у односу на исти месец 2001. године је 0,280.

Бр. 3304-1/3
6. марта 2002. године
Београд

Директор
Савезног завода за статистику
Миодраг Живковић, с. р.

117.

На основу члана 3. став 7. Закона о рачуноводству („Службени лист СРЈ”, бр. 46/96, 74/99, 22/2001 и 70/2001) Савезни завод за статистику утврђује

ПОДАТАК

О ПРОСЕЧНОЈ МЕСЕЧНОЈ БРУТО ЗАРАДИ ЗАПОСЛЕНИХ У САВЕЗНОЈ РЕПУБЛИЦИ ЈУГОСЛАВИЈИ У 2001. ГОДИНИ

Просечна месечна бруто зарада запослених у Савезној Републици Југославији у 2001. години износила је 8.967. динара.

Бр 42-01-2/1
6. марта 2002. године
Београд

Директор
Савезног завода за статистику
Миодраг Живковић, с. р.

118.

ОДЛУКА

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ ЗАКОНА О УПРАВЉАЊУ СТВАРИМА У ДРУШТВЕНОЈ СВОЈИНИ КОЈЕ СУ ВЕЗАНЕ ЗА ЖИВОТ И РАД ЈОСИПА БРОЗА ТИТА

1. Савезни уставни суд, поводом иницијативе Томе Филе, адвоката из Београда, покренуо је, решењем I У број 14/95 од 24. априла 2001. године, поступак за оцењивање сагласности Закона о управљању стварима у друштвеној својини које су везане за живот и рад Јосипа Броза Тита („Службени лист СФРЈ”, бр. 75/85) са Уставом Савезне Републике Југославије.

Давалац иницијативе сматра да оспорени закон није сагласан са Уставом Савезне Републике Југославије због тога што даје овлашћења другим државним органима да утврђују оставинску масу иза покојника, иако је то у искључивој надлежности суда. Наводи да сва питања везана за расправљање наслеђа Јосипа Броза, уређују Закон о наследним односима и Закон о ванпарничном поступку, а да је оспореним законом, у конкретном случају, извршена суспензија прописа о наслеђивању који су важили у моменту смрти оставиоца, и то ретроактивно, пет година после оставиоачеве смрти, чиме су повређена основна начела уставности и законитости.

2. Оспореним законом прописано је: да стварима у друштвеној својини, које су везане за живот и рад Јосипа Броза Тита (наведене у члану 1. став 1. Закона), управљају органи и организације одређене савезним законом; да се тај закон не односи на ствари које је после смрти Јосипа Броза Тита, као његову личну имовину, издвојила посебна комисија коју је одредило Председништво СФРЈ, у оквиру својих Уставом СФРЈ утврђених права и дужности; да органи, односно организације одређене савезним законом, имају дужност да се старају о чувању, одржавању и заштити ствари ближе наведених у члану 1. Закона, и да њима управљају у складу са савезним законом, сходно природи и намени тих ствари, као и да управљају одликовањима СФРЈ и страних држава која су додељена Јосипу Брозу Титу.

3. Веће грађана и Веће република Савезне скупштине, у одговору на Решење Савезног уставног суда о покретању поступка за оцењивање уставности оспореног закона, истичу: да се Законом о управљању стварима у друштвеној својини које су везане за живот и рад Јосипа Броза Тита, не уређује управљање средствима, што је предмет овог закона, већ се превасходно решавају имовинска и друга права Јосипа Броза, после његове смрти, а што треба да буде предмет одлуке надлежног суда; да се ради о заоставштини која, као и заоставштина сваког другог грађанина, подлеже истом режиму управљања и наслеђивања. Даље се истиче да је оспорени закон ова питања ставио у вануставни контекст, те да је, стога, Закон о управљању стварима у друштвеној својини које су везане за живот и рад Јосипа Броза Тита несагласан са одредбама члана 9. став 4, члана 20. ст. 1. и 2, члана 51, члана 69. ст. 2. и 3. и члана 115. Устава Савезне Републике Југославије.

Будући да је Савезни уставни суд већ оцењивао уставност појединих одредаба републичких закона о наслеђивању које се односе на исто правно питање, Суд је, у смислу одредбе члана 58.

став 2. Закона о Савезном уставном суду, одлучио да донесе одлуку без одржавања јавне расправе.

4. Одредбом члана 9. став 4. Устава Савезне Републике Југославије утврђено је да су слободe и права човека и грађанина ограничени једнаким слободама и правима других и кад је то овим уставом утврђено.

Одредбом члана 12. Устава СРЈ утврђено је да је власт у Савезној Републици Југославији организована на начелу поделе на законодавну, извршну и судску власт.

Одредбама члана 20. ст. 1. и 2. Устава СРЈ утврђено је да су грађани једнаки пред законом, без обзира на националну припадност, расу, пол, језик, веру, политичко или друго уверење, образовање, социјално порекло, имовно стање и друго лично својство.

Одредбом члана 51. Устава СРЈ јамчи се право својине и наслеђивања, у складу са уставом и законом.

Одредбама члана 67. ст. 1. и 2. Устава СРЈ утврђено је да се слободe и права човека и грађанина остварују, а дужности испуњавају, на основу Устава, а законом се може прописати начин остваривања слобода и права човека и грађанина кад је то Уставом предвиђено, или кад је то неопходно за њихово остваривање.

Одредбама члана 69. ст. 2. и 3. Устава СРЈ утврђено је да нико не може бити лишен својине, нити му се она може ограничити, осим кад то захтева општи интерес утврђен у складу са законом, уз накнаду која не може бити нижа од тржишне.

Одредбом члана 115. Устава СРЈ утврђено је, да савезни закони, закони република чланица и сви други прописи и општи акти, морају бити сагласни са Уставом СРЈ.

Одредбом члана 117. Устава СРЈ утврђено је да закони, други прописи и општи акти не могу имати повратно дејство, већ само поједине одредбе закона, ако то захтева општи интерес утврђен при њиховом доношењу.

Савезни уставни суд, полазећи од наведених одредаба Устава Савезне Републике Југославије, сматра да питања која су уређена оспореним законом, нису уређена у складу са Уставом СРЈ. Оспореним законом не уређује се управљање стварима у друштвеној својини, што је наведено као предмет овог закона, већ се решавају имовинска и друга лична права Јосипа Броза, тј. његова заоставштина. Та права се остварују и решавају у редовном судском поступку применом прописа о наслеђивању. Ради се о заоставштини која је као и заоставштина сваког другог грађанина, а издвајање имовине која не припада оставиоцу (ствари у друштвеној својини), врши се по правилима оставинског поступка. Оспореним законом ова питања уређена су на специфичан начин (*lex specialis*) и супротно општеобавезном уставноправном режиму.

Наиме, Јосип Броз Тито, обављао је дужност председника Републике Југославије неколико деценија, али је истовремено, као грађанин државе у којој је живео и чији је држављанин био, имао иста права и дужности као и остали њени грађани, па и право стицања и располагања имовином. Његови наследници имају право наслеђивања и друга права у складу са законом. Имовина која је стицана у складу са законом не може се ником одузети, односно ограничити, осим под условима и на начин утврђен Уставом.

Друштвеним средствима која су била дата Јосипу Брозу Титу на коришћење у вршењу државних и јавних послова, управљали су надлежни државни и друштвени органи и организације у складу са законом, па стога, та средства нису могла, нити могу бити предмет наслеђивања. О тим питањима одлучује суд у редовном поступку.

По оцени Савезног уставног суда, оспореним законом уређују се предмет заоставштине, наследна права и начин њиховог остваривања пет година после смрти Јосипа Броза, супротно тада важећим прописима, што тај закон, у целини, чини ретроактивним.

Полазећи од изложеног, Савезни уставни суд је оценио да Закон о управљању стварима у друштвеној својини које су везане за живот и рад Јосипа Броза Тита није сагласан са Уставом Савезне Републике Југославије.

5. Савезни уставни суд, на основу одредаба члана 124. став 1. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије и члана 68. став 1. тачка 2) Закона о Савезном уставном суду („Службени лист СРЈ”, број 36/92), на седници одржаној 29. јануара 2002. године, донео је

О д л у к у

Утврђује се да Закон о управљању стварима у друштвеној својини које су везане за живот и рад Јосипа Броза Тита („Службени лист СФРЈ”, бр. 75/85) није сагласан са Уставом Савезне Републике Југославије.

Савезни уставни суд донео је ову одлуку у саставу: в.д. председника Савезног уставног суда судија Милан Вешовић и су-

дије – Милорад Гогић, др Момчило Грубач, мр Миломир Јаковљевић, Веселин Лекић и Александар Симић.

1 У број 14/95
29. јануара 2002. године
Београд

В.д. председника
Савезног уставног суда
судија **Милан Вешовић**, с. р.

119.

О Д Л У К А

О ОЦЕЊИВАЊУ ЗАКОНИТОСТИ ОДРЕДАБА ЧЛАНА 35. СТАВ 5. И ЧЛАНА 44. СТАВ 1. ТАЧКА 3. ОДЛУКЕ О ПРОИЗВОДЊИ И СНАБДЕВАЊУ ТОПЛОТНОМ ЕНЕРГИЈОМ СКУПШТИНЕ ГРАДА НИША

1. Савезни уставни суд, поводом дате иницијативе, решењем Ш У број 94/2000 од 16. маја 2001. године, покренуо је поступак за оцењивање сагласности одредаба члана 35. став 5. и члана 44. став 1. тачка 3. Одлуке о производњи и снабдевању топлотном енергијом Скупштине града Ниша („Службени лист града Ниша”, бр. 16/99) са одредбом члана 41. став 4. Закона о мерним јединицама и мерилима („Службени лист СРЈ”, бр. 80/94 и 12/98).

2. Оспореним одредбама прописано је да се о баждарењу мерног инструмента у законским роковима стара Топлана, а преко законских рокова корисник.

3. Одредбом члана 124. став 1. тачка 3) Устава СРЈ, утврђено је да Савезни уставни суд одлучује о сагласности закона, других прописа и општих аката република чланица са савезним законом.

Одредбом члана 113. став 1. тачка 2. утврђено је да општина преко својих органа, у складу са законом, уређује и обезбеђује обављање и развој комуналних делатности.

Одредбама члана 41. став 4. Закона о мерним јединицама и мерилима прописано је да су о периодичним прегледима мерила топлотне енергије, бројила електричне енергије, мерних трансформатора, уклопних часовника, водомера, плинмера, мерила која коригују запремину течности, односно гаса и часовника за мерење времена паркирања возила, дужна да се старају предузећа која продају топлотну енергију, електричну енергију, воду и гас и која издају простор за паркирање, без обзира на то ко је ималац тих мерила.

Одредбом члана 77. став 1. тачка 2) наведеног закона прописана је одговорност за привредни преступ оних предузећа и других правних лица која употребе или ставе у промет мерило за које је по овом закону обавезан преглед, а које није на прописан начин жигосано, односно снабдевано уверењем о исправности мерила (члан 50).

Законом о комуналним делатностима Републике Србије („Службени гласник Републике Србије”, бр. 16/97 и 42/98) прописано је да су општине овлашћене да уреде: опште услове и начин обављања комуналних делатности, организовање и рад јавних предузећа која обављају те делатности, начин остваривања посебног друштвеног интереса у њиховом пословању, права и обавезе комуналних предузећа у погледу вршења, одржавања и обезбеђивања функционисања комуналних објеката, обезбеђивање средстава за рад и развој комуналних делатности као и друга питања од значаја за обављање комуналних делатности.

Савезни уставни суд, полазећи од наведених уставних и законских одредаба, утврдио је да оспорене одредбе нису сагласне са одредбом члана 41. став 4. Закона о мерним јединицама и мерилима. Ово, због тога, што је према схватању Савезног уставног суда, оспореном одредбом утврђено да су о периодичним прегледима мерила дужна да се старају предузећа која продају топлотну енергију – топлане. Из законом прописане одговорности за неизвршавање предвиђене обавезе у погледу периодичног прегледа мерила која су у употреби, произлази да се наведена предузећа морају континуирано старати о стању исправности тих мерила, па и о њиховом баждарењу, а све у циљу несметаног обављања комуналних делатности и адекватне наплате стварно извршених услуга.

Полазећи од тога, Савезни уставни суд налази да одредбе члана 35. став 5. и члана 44. став 1. тачка 3. Одлуке о производњи и снабдевању топлотном енергијом Скупштине града Ниша („Службени лист града Ниша”, бр. 16/99), нису сагласне са одредбом члана 41. став 4. Закона о мерним јединицама и мерилима.

4. Савезни уставни суд, на основу одредаба члана 124. став 1. тачка 3) Устава СРЈ и члана 68. став 1. тачка 3) Закона о Савезном уставном суду („Службени лист СРЈ”, бр. 36/92), на седници одржаној 29. јануара 2002. године, донео је

О д л у к у

Утврђује се да одредбе члана 35. став 5. и члана 44. став 1. тачка 3. Одлуке о производњи и снабдевању топлотном енергијом Скупштине града Ниша („Службени лист града Ниша”, бр. 16/99) нису сагласне са одредбом члана 41. став 4. Закона о мерним јединицама и мерилима („Службени лист СРЈ”, бр. 80/94 и 12/98).

Савезни уставни суд донео је већином гласова ову одлуку у саставу: в.д. председника Савезног уставног суда судија Милан Вешовић и судије – Милорад Гогић, др Момчило Грубач, мр Миломир Јаковљевић, Веселин Лекић и Александар Смић.

Ш У број 94/2000
29. јануара 2002. године
Београд

В.д. председника
Савезног уставног суда
судија **Милан Вешовић**, с. р.

120.

О Д Л У К А

О ОЦЕЊИВАЊУ САГЛАСНОСТИ ЧЛАНА 1. СТАВ 2, ЧЛАНА 5. СТАВ 2, ЧЛАНА 7. СТАВ 2, ЧЛАНА 11. СТ. 2. И 3, ЧЛАНА 33, ЧЛАНА 34. СТАВ 3. ТАЧ. 1), 2) И 7) И ЧЛАНА 36. СТАВ 5. ЗАКОНА О ВИНУ И РАКИЈИ (СА УСТАВОМ СРЈ, ЗАКОНОМ О МЕРНИМ ЈЕДИНИЦАМА И МЕРИЛИМА, ЗАКОНОМ О СТАНДАРДИЗАЦИЈИ И ЗАКОНОМ О ТРГОВИНИ

1. Предлогом Индустрије шпирита и квасца „Врење” у Београду, покренут је поступак за оцену сагласности члана 1. став 2, члана 5. став 2, члана 7. став 2, члана 11. ст. 2. и 3, члана 33, члана 34. став 3. тач. 1), 2) и 7) и члана 36. став 5 (а односи се на став 5) Закона о вину и ракији („Службени гласник РС”, број 70/94) са Уставом СРЈ, Законом о мерним јединицама и мерилима („Службени лист СРЈ”, број 80/94), Законом о стандардизацији („Службени лист СРЈ”, 30/96) и Законом о трговини („Службени лист СРЈ”, бр. 32/93, 50/93, 41/94 и 29/96).

Подносилац предлога сматра да се оспореним одредбама закона произвођачи рафинисаног етил алкохола стављају у неравноправан положај у привређивању, што није сагласно са одредбама члана 74. ст. 1. и 2. Устава СРЈ, као и да се тим одредбама ограничава јединствено тржиште. Такође, сматра да одредба члана 11. став 3. није сагласна са Законом о мерним јединицама и мерилима, јер се не примењују називи и ознаке прописани тим савезним законом; да је одредба члана 34. став 3. тачка 7) несагласна са Законом о стандардизацији, јер је етил алкохол атестиран производ, па надлежност за надзор и контролу припада савезној организацији за стандарде, а не републичком министарству и да је оспорена одредба члана 33. несагласна и са Законом о трговини, јер се том одредбом ограничава јединствено тржиште.

2. Оспореним одредбама Закона о вину и ракији прописано је: да се тим законом уређују производња и услови за стављање у промет других алкохолних пића која се производе уз употребу дестилата од грозђа, воћа и вина или прерађевина од воћа (друга алкохолна пића) и рафинисаног етил алкохола (члан 1. став 2); да произвођач рафинисаног етил алкохола мора да има, поред других прописаних услова, и уређај за аутоматско мерење и регистровање количине произведеног алкохола израженог у алкохолним степенима (члан 5. став 2); да испуњеност прописаних услова за отпочињање и обављање одређене производње утврђује министарство надлежно за послове пољопривреде (члан 7. став 2); да се производња и продаја, односно испорука произведеног рафинисаног етил алкохола врши у присуству републичког пољопривредног инспектора и да је произвођач дужан да води евиденцију са прописаним подацима (члан 11. ст. 2. и 3); да меласа и друге сировине, које садрже угљене хидрате који се користе за производњу рафинисаног етил алкохола и алкохол, могу да се продају, односно купују, само уз сагласност министарства надлежног за послове пољопривреде (члан 33); да је републички пољопривредни инспектор овлашћен и дужан да врши контролу и утврђивање услова за производњу вина, ракије, других алкохолних пића и рафинисаног етил алкохола, за испитивање и утврђивање

вање квалитета вина, ракије и других алкохолних пића, као и услова за промет вина у ринфузном стању у специјализованим продавницама; за контролу у производњи вина, ракије, других алкохолних пића и рафинисаног етил алкохола; за контролу квалитета вина, ракије, других алкохолних пића и рафинисаног етил алкохола у производњи и промету (члан 34. став 1. тач. 1), 2) и 7); да се трошкови за утврђивање испуњености прописаних услова које сноси подносилац захтева утврђују у складу са прописима о утврђивању накнада трошкова у управном поступку (члан 36. став 6).

У току поступка прибављено је мишљење Законодавног одбора Народне скупштине Републике Србије, из чијег образложења произлази да оспорене одредбе члана 1. став 2, члана 11. ст. 2. и 3, члана 33. и члана 34. став 3. тач. 2) и 7) нису несагласне са Уставом СРЈ и наведеним савезним законом.

3. Одредбом члана 69. став 1. Устава СРЈ јамчи се слобода рада и привређивања.

Одредбама члана 74. утврђено је да се предузећа и други облици организовања за обављање делатности или услуга оснивају, организују и повезују слободно и самостално, у складу са савезним законом и да су привредни субјекти самостални и равноправни, а услови привређивања једнаки за све, као и да су противуставни сваки акт и радња којима се ствара или подстиче монополски положај, односно на било који начин ограничава тржиште.

Одредбом члана 77. став 1. тачка 2) Устава СРЈ, утврђено је да СРЈ преко својих органа утврђује политику, доноси и извршава савезне законе, друге прописе и опште акте, обезбеђује уставно судску и судску заштиту у области јединственог тржишта, правног положаја предузећа и других привредних субјеката, а тачком 5. тог члана, између осталог, и у области облигационих односа.

Одредбом члана 77. став 1. тачка 8) Устава СРЈ утврђено је да СРЈ преко својих органа, утврђује политику, доноси и извршава савезне законе, друге прописе и опште акте, обезбеђује уставно судску заштиту у областима, односно питањима: заштите живота и здравља људи од заразних болести које угрожавају целу земљу; производње и промета лекова; заштите животиња од заразних болести и заштите биља од болести и штеточина кад угрожавају целу земљу; стављања у промет средстава за заштиту животиња и биља и контролу преносења животиња и биља преко државне границе; генетског материјала из области пољопривреде и шумарства; заштите од јонизујућих зрачења; производње, промета и превоза оружја, отровних, запаљивих, експлозивних, радиоактивних и других опасних материја.

Одредбом члана 6. став 2. Устава СРЈ утврђено је да је република чланица суверена у питањима која нису Уставом СРЈ утврђена као надлежност СРЈ.

Законом о стандардизацији („Службени лист СРЈ”, бр. 30/96 и 59/98) прописано је да се под стандардом, у смислу тог закона, подразумева документ у коме се за општу употребу утврђују правила, смернице или карактеристике за одређене активности или њихове резултате ради остваривања оптималног реда у одређеној области, с тим што примена стандарда није обавезна, осим ако то није одређено техничким или другим прописом донесеним за извршавање Закона о стандардизацији (члан 3. ст. 1. и 3).

Законом о мерним јединицама и мерилима („Службени лист СРЈ”, бр. 80/94, 83/94 и 12/98) прописано је: да се мерење у СРЈ врши мерилима, применом одговарајућих метода мерења, а резултати мерења, односно вредности физичких величина изражавају се мерним јединицама предвиђеним овим законом (члан 2); да се за мерење морају употребљавати исправна мерила, на начин којим се обезбеђује тачност мерења, с тим да се исправним мерилем, у смислу овог закона, сматра мерило које испуњава прописане метролошке услове и које је на прописан начин жигосано, односно снабдевано уверењем о исправности мерила (члан 5). Према одредби члана 22. став 1. наведеног закона, мерне јединице се морају употребљавати под називима и ознакама који су одређени Законом о мерним јединицама и мерилима.

Законом о трговини („Службени лист СРЈ”, бр. 32/93, 50/93, 41/94 и 29/96) прописано је: да државни органи не могу својим ак-

тима, подршком или на други начин ограничити слободу трговине и наступања на тржишту, нарушавати конкуренцију и стављати у неравноправан положај на тржишту поједине трговце и купце, односно потрошаче (члан 5); да се нарушавањем конкуренције сматрају акти и радње нелојалне конкуренције, шпекулације и ограничавања јединственог тржишта (члан 11. став 1); да се ограничавањем јединственог тржишта сматрају општи или појединачни правни акти или радње државног органа, трговца, предузећа и другог правног и физичког лица, којима се ограничава размена робе и слободно наступање на тржишту или на други начин нарушава конкуренција (члан 26).

Имајући у виду наведене уставне и законске одредбе, Савезни уставни суд сматра да оспорене одредбе нису несаслагане са Уставом СРЈ и савезним законима, осим одредбе члана 33, и то из следећих разлога:

Члан 1. став 2.

Оспорена одредба, којом се утврђује предмет регулација Закона о вину и ракији, само термилошки употребљава назив: „рафинисани етил алкохол” и његову скраћену правно-техничку ознаку, што није у супротности са одредбама Закона о стандардизацији, према коме стандарди представљају „документ у коме се за општу употребу утврђују правила, смернице или карактеристике за одређене активности или њихове резултате ради остваривања оптималног реда у одређеној области”.

Члан 5. став 2.

Оспорена одредба наведеног члана, у којој је прописана обавеза произвођача да поседује уређаје за аутоматско мерење и регистровање количине произведеног рафинисаног етил алкохола, није у супротности са Законом о мерним јединицама и мерилима. Међутим, питање објективне могућности спровођења наведене законске обавезе у прописаном року, не спада у домен оцене њене законитости, већ у домен целисходности таквог законског решења, што није предмет оцене Савезног уставног суда.

Члан 7. став 2.

Оспорена одредба, којом је дато посебно овлашћење републичком министарству надлежном за послове пољопривреде да оцењује испуњеност прописаних услова за произвођаче одређених производа, није у супротности са уставом утврђеном надлежношћу републике чланице у области производње и промета вина и ракије. Питања обима тог овлашћења и усклађености са републичким Законом о изградњи објеката, ствар су законодавне политике и организације власти у републици, која су у наведеним областима у искључивој надлежности републичких органа.

Члан 11. ст. 2. и 3.

Оспореном одредбом у ставу 2. наведеног члана, којом је прописано да се производња и продаја, односно испорука произведеног рафинисаног етил алкохола врши „у присуству републичког пољопривредног инспектора”, није угрожена слобода, самосталност и једнакост у привређивању утврђена у одредби члана 74. став 2. Устава СРЈ.

У оспореном ставу 3. наведеног члана прописана је обавеза произвођача рафинисаног етил алкохола да води одређену евиденцију о количини, квалитету и другим подацима, с тим што је наведена одређена мерна јединица кроз коју се изражава количина алкохола. Она претпоставља да ће се количина алкохола изражавати у важећим мерним јединицама које су променљиве и које се усклађују са међународним стандардима израженим у савезном Закону о мерним јединицама и мерилима. Суштина оспорене одредбе односи се на обавезу вођења евиденције, а изражавањем одређених количина мора се вршити у складу са наведеним савезним законом у коме су прописане мерне јединице које се у пракси морају употребљавати под називом и ознакама које су одређене Законом о мерним јединицама и мерилима. Наиме, ако је у републичком закону употребљена нека мерна јединица која не постоји у одговарајућем савезном закону, у примени такве законске норме у пракси се мора употребљавати мерна јединица утврђена Законом о мерним јединицама и мери-

лима. Дакле, у оспореној одредби је примарна обавеза евиденције, а начин изражавања одређених количина је ствар примене те законске обавезе, што је регулисано савезним Законом о мерним јединицама и мерилима.

Члан 33.

Оспорена одредба, којом је прописано да сировине које садрже угљене хидрате који се користе за производњу рафинисаног етил алкохола и рафинисани етил алкохол могу да се продају, односно купују, само уз сагласност републичког министарства надлежног за послове пољопривреде, није у складу са одредбом члана 74. ст. 2. и 3. Устава СРЈ. Ово стога, јер оспорено дискреционо право надлежног министарства представља законску могућност ограничења самосталности и равноправности привредних субјеката која је Уставом СРЈ изричито утврђена. Том дискреционом одредбом, без прецизирања објективних критеријума, на својеврстан начин може се ограничавати тржиште и могу се стварати различити услови привређивања на југословенском тржишту. На тај начин могу се доводити у неравноправан положај привредни субјекти из различитих република и ограничавати могућност пласирања одређених производа на различитим подручјима, због различитог правног режима промета наведених производа у републикама чланицама. Оспорена одредба није сагласна ни са одредбама чл. 5, 11. и 26. Закона о трговини.

Члан 34. став 3. тач. 1), 2) и 7)

Оспорене одредбе, којима су прописана одређена контролна овлашћења и дужности републичког пољопривредног инспектора у процесу инспекцијског надзора над спровођењем Закона о вину и ракији, у складу су са уставним овлашћењима република чланица да у областима из њихове искључиве надлежности пропису и начин контроле и надзора над спровођењем републичког закона. Такође, оспорене одредбе нису у колизији са контролним овлашћењима савезних органа која су прописана Законом о стандардизацији, у погледу саобразности са прописаним југословенским стандардима.

Члан 36. став 5.

Прописивање законске обавезе да трошкове за утврђивање испуњености законом прописаних услова сноси подносилац захтева, није ствар оцене уставности или законитости, већ целисходности одређеног законског решења, што није у надлежности Савезног уставног суда.

4. Савезни уставни суд на основу одредбе члана 124. став 1. тачка 3) Устава СРЈ и одредбе члана 68. став 1. тачка 2) Закона о Савезном уставном суду („Службени лист СРЈ”, број 36/92), на седници одржаној 29. јануара 2002. године, донео је

О д л у к у

1. Одбија се предлог да се утврди да одредбе члана 1. став 2, члана 5. став 2, члана 7. став 2, члана 11. ст. 2. и 3, члана 34. став 3. тач. 1), 2) и 7) и члана 36. став 5. Закона о вину и ракији („Службени гласник Републике Србије”, број 70/94) нису сагласне са Уставом СРЈ, Законом о мерним јединицама и мерилима („Службени лист СРЈ”, бр. 80/94, 83/94 и 12/98), Законом о стандардизацији („Службени лист СРЈ”, бр. 30/96, 59/98 и 70/2001), Законом о трговини („Службени лист СРЈ”, бр. 32/93, 50/93, 41/94 и 29/96).

2. Утврђује се да одредба члана 33. Закона о вину и ракији („Службени гласник Републике Србије”, број 70/94) није сагласна са одредбом члана 74. ст. 2. и 3. Устава СРЈ и одредбама чл. 5, 11. и 26. Закона о трговини („Службени лист СРЈ”, бр. 32/93, 50/93, 41/94 и 29/96).

Савезни уставни суд донео је ову одлуку у саставу: в.д. председника Савезног уставног суда судија Милан Вешовић, и судије – Милорад Гогић, др Момчило Грубач, мр Миломир Јаковљевић, Веселин Лекић и Александар Симић.

I У број 88/96
29. јануара 2002. године
Београд

В.д. председника
Савезног уставног суда
судија **Милан Вешовић**, с. р.

121.

ОДЛУКА

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ И ЗАКОНИТОСТИ ОДЛУКЕ О ТАРИФНОМ СИСТЕМУ ЗА ПРОДАЈУ ЕЛЕКТРИЧНЕ ЕНЕРГИЈЕ

I

Савезни уставни суд, на основу одредбе члана 127. став 2. Устава Савезне Републике Југославије и одредбе члана 15. став 1. Пословника Савезног уставног суда („Службени лист СРЈ”, бр. 44/93 и 25/95), утврдио је да је предлогом Независног синдиката пензионера Србије „Независност”, у Београду, покренут поступак за оцењивање уставности и законитости Одлуке о тарифном систему за продају електричне енергије („Службени гласник РС”, бр. 24/2001). Суд је, такође, утврдио да је дато и више иницијатива за покретање поступка за оцењивање уставности и законитости исте одлуке, као и допуна те одлуке објављених у „Службеном гласнику РС”, бр. 58/2001 и 61/2001. Иницијативе су дали: Петар И. Шијан, из Београда; Михајло Станковић и група грађана, из Пожаревца; Слободан Станојевић, из Забрежја; Покрет потрошача Београда, у Београду; Александар Качавенда, из Београда; Драгана Ђоровић, из Зајечара; Фонд за развој демократије, у Београду; Павле Чизмар, из Новог Сада; Драган Киковић из Земуна и Зечевић Слободан из Земуна. У појединим иницијативама даваоци иницијативе тражили су да Суд оцени уставност и законитост одлуке о ценама електричне енергије коју је донело Јавно предузеће електропривреда Србије, као и одговарајућих одлука Владе Републике Србије којима је дата сагласност на оспорени тарифни систем и одлуку о ценама електричне енергије. Поједини даваоци иницијативе тражили су и да Суд, у смислу члана 132. Устава СРЈ, нареди да се до окончања поступка обустави извршење оспореног тарифног система.

Суд је одлучио да, на основу члана 14. Пословника Савезног уставног суда, поступак по иницијативама споји са предлогом овлашћеног предлагача, ради вођења јединственог поступка и доношења једне одлуке.

Дати предлог и иницијативе достављени су Јавном предузећу за производњу, пренос и дистрибуцију електричне енергије и производњу угља „Електропривреда Србије”, у Београду, у смислу одредбе члана 26. став 1. Закона о Савезном уставном суду („Службени лист СРЈ”, бр. 36/92) ради давања одговора. Доносилац оспореног акта доставио је одговор Савезном уставном суду.

II

1. Подносилац предлога и даваоци иницијатива за оцену уставности и законитости Одлуке о тарифном систему за продају електричне енергије сматрају да оспорена одлука није сагласна са појединим одредбама Устава СРЈ (чл. 9, 10, 13, 20, 26, члан 27. став 1, чл. 60, 65, 67, члан 74. став 3, чл. 115, 116, 117. и 118), одредбама чл. 2. и 3. Антимонополског закона („Службени лист СРЈ”, бр. 29/96), Законом о трговини („Службени лист СРЈ”, бр. 32/93, 50/93, 41/94 и 29/96) и одредбама чл. 14, 26. и 27. Закона о облигационим односима („Службени лист СФРЈ”, бр. 29/78, 45/89 и 57/89 и „Службени лист СРЈ”, бр. 31/93).

Тарифни систем у целини оспорен је из разлога да је врло сложен, за већину потрошача неразумљив, односно да потрошачи, применом тог система, нису у могућности да утврде и провере своје обавезе по основу утрошене електричне енергије.

Оспореном одлуком, по њиховом мишљењу, битно су угрожена права потрошача, посебно право на задовољавање потреба – доступност производа и услуга, право да се чује глас потрошача у процесу доношења и спровођења политике Владе у овој области, право избора, право на информисање и др. Сматрају, затим, да су обрачунски елементи за утврђивање вредности испоручене електричне енергије и тарифни ставови за обрачун обавезе за утрошену електричну енергију одређени тако да доводе у неравноправан положај потрошаче, захтевају промену начина живота и времена обављања послова у домаћинству, чиме се угрожавају људска права, посебно права жена. Оспорени тарифни систем, по њиховом мишљењу, представља злоупотребу монополског положаја Јавног предузећа „Електропривреда Србије”, супротно одредбама Антимонополског закона, једнострано мења услове продаје електричне енергије, супротно Закону о облигационим односима, и утврђује различите цене по јединици исте робе, што је супротно Закону о трговини, односно праву потрошача да купи робу под истим условима и по истој цени. Сматрају и да је противуставно и противзаконито, односно супротно Закону о јавним предузећима Републике Србије, да Управни одбор ЈП „Електропривреда Србије” одређује обрачунске елементе за утврђивање вредности електричне енергије, тарифне ставови за обрачун утрошене електричне енергије и мере којима се, применом обрачунских елемената и тарифних ставова, обезбеђује прилагођавање потрошње електричне енергије условима и могућностима електроенергетског система.

Конкретно су оспорене одредбе члана 10. став 3, чл. 11, 12, 13, 15, 16, 18, 19, 21, 22, 26, 34, 34а, 35, 35а. и 35б. из следећих разлога: одредбе чл. 10. и 12. из разлога да су потрошачи са даљински управљаном потрошњом, с обзиром на утврђене олакшице у члану 26. ст. 2. и 3, у повољнијем положају у односу на остале групе потрошача; члан 11. којим је одређено доба примене вишег и нижег дневног тарифног става тако да се нижи тарифни став везује искључиво за потрошњу ноћу, оспорава се из разлога што битно погоршава услове живота грађана, посебно жена; чл. 13, 16, 18, 21, 22, 34. и 34а, који се односе на обрачунску снагу, као један од обрачунских елемената на основу којих се утврђује вредност испоручене електричне енергије, оспоравају се из разлога што обрачунска снага није мерљив елемент, већ је изведена категорија (код потрошача који немају уређаје за мерење снаге), што се утврђује на основу преузете снаге, односно према највећем вршном оптерећењу измереном у току године, односно у времену који нема утицаја на трошкове струје у месецу за који се врши обрачун и плаћање електричне енергије, што се већи део цене електричне енергије, нарочито лети, формира зависно од утрошене електричне енергије у зимском периоду, чиме се кажњавају и доводе у неравноправан положај грађани који су принуђени да се греју на струју, у односу на грађане који имају централни систем грејања; да одредба члана 34. има ретроактивно дејство и да се применом ове одредбе врши кажњавање грађана, јер се цена електричне енергије, по новом тарифном систему, утврђује на основу обрачунске снаге из времена када је важно другачији тарифни систем, у складу са којим су обрачунате и извршене обавезе за утрошену електричну енергију; члан 15. Одлуке, којим су утврђени тарифни ставови, оспорава се из разлога да се више тарифних ставова одређује само код категорије широке потрошње, а не и код осталих категорија потрошње, да се зависно од количине, утврђују различите цене за јединицу мере, односно киловат потрошње електричне енергије, да се на овај начин грађани који су принуђени да троше већу количину електричне енергије доводе у неравноправан положај у односу на друге потрошаче; члан 26. и чл. 35а, 35б. оспоравају се из разлога да су релативни односи између тарифних ставова економски нереално одређени тако да се струја плаћа по већој цени у односу на стварне трошкове производње и преноса електричне енергије; члан 35. оспорава се из разлога што се другачијим одређивањем релативних односа између тарифних ставова, код потрошача код којих се регистровање доба примене нижих и виших тарифних ставова не врши преко уређаја за даљинско управљање, ови потрошачи доводе у неповољнији, односно неравноправан положај у односу на потрошаче код којих се регистровање доба примене

виших и нижих дневних тарифних ставова врши преко уређаја за даљинско управљање.

2. У одговору Јавног предузећа „Електропривреда Србије“ наводи се: да је оспорена одлука донета у складу са Законом о електропривреди („Службени гласник РС“, бр. 45/91 и 48/94), односно да је Управни одбор донео ту одлуку на основу овлашћења садржаног у члану 17. став 1. тачка 13. тог закона, и да је Влада Републике Србије, у смислу члана 17. став 2. Закона, дала сагласност на оспорену одлуку и да су и тарифни систем и одлука Владе Републике Србије објављени у „Службеном гласнику Републике Србије“; да је тарифним системом уређена материја која се према одредбама члана 37. Закона уређује тим актом и то: категорија потрошње, односно потрошача за које се одређују тарифни ставови, начела и критеријуми за одређивање тарифних ставова и начин утврђивања обрачунских елемената на које се примењују тарифни ставови; да је наведена одлука донета у условима кад је у последњој деценији дошло до значајне промене структуре потрошње електричне енергије (пад индустријске и велики пораст широке потрошње), огромног повећања вршне снаге, застоја у изградњи и ревитализацији електроенергетских капацитета као и њиховог одржавања, а што је додатно погоршано и тешким оштећењима електроенергетских постројења током агресије на нашу земљу 1999. године, да су у условима недостатка електричне енергије тарифним системом разрађене мере за рационализацију потрошње, за промену њене структуре и смањење максималног оптерећења, како би се обезбедило редовно снабдевање свих потрошача електричном енергијом, смањили ризици у напајању, односно обезбедило стабилно функционисање електроенергетског система, што је према члану 5. Закона о електропривреди, један од основних циљева ради којих је предузеће основано.

У односу на захтеве за оцену уставности и законитости појединих решења у тарифном систему, истиче се следеће: да је измена доба вишег и нижег дневног тарифног става тако да се нижи тарифни став односи на потрошњу ноћу, резултат потребе да се вршна оптерећења у електроенергетском систему, која су у ранијем периоду била највећа у периоду нижих дневних тарифних ставова, а што је у датим условима угрожавало стабилност система, смање, односно да се стимулише потрошња у времену кад она природно опада, да је потрошња електричне енергије током преосталог дела дана изузетно висока и да нема могућности да се она додатно стимулише нижим дневним тарифним ставом.

У вези са утврђивањем тарифних зона зависно од количине преузете активне енергије (члан 15), истичу да је у условима ограничене производње електричне енергије и њеног увоза, и ово једна од мера која има за циљ штедњу и рационализацију потрошње, да се наведеним уређивањем односа у тарифном систему не злоупотребљава монополски положај јавног предузећа у снабдевању потрошње електричном енергијом, јер се у конкретном случају не ради ни о једном понашању, радњи или акту који су прописани и санкционисани Антимонополским законом већ о вршењу јавних овлашћења у складу са уставом и законом, да се грађани не доводе у неједнак положај, с обзиром да се ова одредба примењује једнако на све потрошаче, односно категорију потрошње у истој правној ситуацији, да је број киловата по зонама, као и релативни односи између тарифних ставова одређен према трошковима које одговарајућа количина потрошње проузрокује у електроенергетском систему. Исти разлози определили су и другачији начин утврђивања обрачунске снаге као једног од обрачунских елемената за утврђивање вредности испоручене електричне енергије. Начин обрачуна тог елемента утврђен је у тарифном систему зависно од категорије потрошње, а у одређеној категорији и зависно од мерних уређаја, врсте прикључка, утрошене активне електричне енергије, а не у зависности од својстава грађана утврђених одредбом члана 20. Устава СРЈ. Обрачунска снага, као обрачунски елемент, иначе, присутна је у свим тарифним системима и има за циљ да доведе до уравнотежења потрошње, а наплаћује се ради покривања фиксних трошкова у електроенергетском систему, који не зависе од количине произведене електричне енергије, већ су последица инсталисаних капацитета, неопходног инвестиционог одржавања

и амортизације, утврђује се на годишњем нивоу због тога што код појединих категорија потрошача, захтеви за снагом изразито варирају у току обрачунске године.

3. Савезни уставни суд, на основу члана 58. став 3. Закона о Савезном уставном суду, одржао је јавну расправу на коју су позвани учесници поступка и одређен број стручних радника.

Учесници поступка су ближе образложили наводе дате у предлогу, иницијативама и одговору доносиоца оспорене одлуке.

III

1. Оспореном одлуком утврђени су критеријуми и мерила за одређивање категорија потрошње и група потрошача (чл. 3. до 12), обрачунски елементи за утврђивање вредности испоручене електричне енергије и начин њихове примене (чл. 13. до 26, чл. 34. и 34а), тарифни ставови за обрачун утрошене електричне енергије и релативни односи између њих (чл. 26, 35, 35а. и 35б) и мере, којима се, применом обрачунских елемената и тарифних ставова за обрачун електричне енергије, обезбеђује прилагођавање потрошње електричне енергије условима и могућностима електроенергетског система.

2. Одредбом члана 20. став 1. Устава СРЈ утврђено је да су грађани једнаки без обзира на националну припадност, расу, пол, језик, веру, политичко или друго уверење, образовање, социјално порекло, имовно стање и друго лично својство; одредбом члана 73. став 1. утврђено је да су природна богатства у државној својини, а ставом 5. да су у државној својини непокретности и друга средства која користе организације које обављају јавну службу и да се положај и права тих организација у погледу располагања овим средствима и њиховог коришћења уређују законом; одредбом члана 74. став 3. утврђено је да су противуставни сваки акт и радња којима се ствара и подстиче монополски положај, односно на било који начин ограничава тржиште; одредбом члана 117. утврђено је да закони, други прописи и општи акти не могу имати повратно дејство и да само поједине одредбе закона, ако то захтева општи интерес утврђен при њиховом доношењу, могу имати повратно дејство, а одредбом члана 118. став 1. утврђено је да се одређена јавна овлашћења законом могу поверити предузећу или другој организацији.

Одредбама члана 2. Антимонополског закона прописано је да монополски положај на тржишту, поред осталих, има и привредни субјект који у трговини, односно производњи одређене робе или у вршењу услуга на јединственом тржишту нема конкуренцију; да се злоупотребом монополског, односно доминантног положаја на тржишту сматрају радње које су усмерене на нарушавање конкуренције и изазивање поремећаја на тржишту и које омогућавају материјалне користи и друге погодности засноване на неправноправним односима у пословању, а којима се наноси или може нанети штета другом привредном субјекту, односно потрошачу; радње којима се у смислу тог закона врши злоупотреба монополског понашања на тржишту (члан 3); да антимонополска комисија прати и анализира радње и акте привредних субјеката који имају монополски положај на тржишту и предузима мере против злоупотребе таквог положаја (чл. 5, 6. и 7); да свако заинтересовано лице може поднети пријаву надлежном савезном органу о свим радњама и актима привредног субјекта који представљају злоупотребу монополског положаја (члан 8), а одредбама чл. 12. до 16. прописане су одговарајуће казне и заштитне мере које се могу изрећи према правном лицу за које се утврди да је злоупотребило монополски положај на тржишту.

Законом о трговини уређена је, између осталог, и заштита потрошача тако што су утврђене обавезе трговца на мало у продајном објекту, нпр. обавеза да продаје робу свим потрошачима под истим условима (члан 34. тачка 4) и одређена поједина права потрошача (чл. 35, 36. и 38). Одредбом члана 39. прописано је да Савезно министарство надлежно за послове трговине прати стање у области заштите потрошача и, на захтев потрошача или на сопствену иницијативу, утврђује да ли формуларни уговори садрже клаузуле којима се нарушава равноправност саговорача и предузима мере за заштиту потрошача.

Законом о електропривреди, на основу кога је донета оспорена одлука, прописано је да електропривредна делатност обухвата производњу, пренос и дистрибуцију електричне енергије и производњу угља, и да ту делатност, која представља незаменљив услов живота и рада грађана и рада других предузећа, обављају јавна предузећа на начин и под условима прописаним тим законом (члан 1); циљеви ради којих се оснива Јавно предузеће за производњу, пренос и дистрибуцију електричне енергије и производњу угља и то: обезбеђивање услова за техничко-технолошко и економско јединство електроенергетског система Републике; усклађен развој електропривредне делатности, рационално и ефикасно искоришћавање природних ресурса и континуирано и несметано снабдевање потрошача електричном енергијом (члан 5), а законом одређене делатности тог предузећа утврђене су као делатности од посебног значаја за Републику (члан 6). Одредбом члана 17. Закона прописано је да Управни одбор Јавног предузећа доноси одлуку о Тарифном систему за продају електричне енергије уз сагласност Владе Републике Србије, а одредбом члана 37. да се Тарифним системом за продају електричне енергије утврђују нарочито: категорија потрошње, односно потрошача, за који се одређују тарифни ставови; начела и критеријуми за одређивање тарифних ставова; начин утврђивања обрачунских елемената на које се примењују тарифни ставови.

Законом су уређена и права и обавезе јавног предузећа и потрошача у испоруци електричне енергије уопште, а посебно у условима несташице електричне енергије и угрожене стабилности електроенергетског система. Електрична енергија испоручује се на основу уговора, а потрошачима чији су објекти прикључени на напон до 1 KW може се испоручивати на основу уговора о приступању, у складу са општим условима о испоруци електричне енергије и тарифним системом (члан 27). У случају опште несташице електричне енергије врши у складу са планом који предузеће доноси на основу јединствених критеријума за расподелу расположивих количина електричне енергије на све потрошаче, и на начин којим се обезбеђује равноправан положај свих потрошача у коришћењу те енергије и да предузима мере за одржавање планске потрошње електричне енергије ради очувања електроенергетског система Републике (чл. 32, 33. и 34).

На основу наведених одредаба Устава СРЈ, по схватању Суда, произлази да се Законом о електропривреди могло пренети јавно овлашћење Јавном предузећу „Електропривреда Србије” да одреди критеријуме и елементе за обрачун електричне енергије испоручене потрошачима и начин њиховог утврђивања, јер су то питања везана за искоришћавање природних богатстава (воде, руде) у својини Републике и за обављање делатности од општег интереса (производња, пренос и дистрибуција електричне енергије) која, према том закону, представља незаменљив услов живота и рада грађана и рада предузећа, за чије обављање је Република и основала Јавно предузеће. Да ли су односи, који су предмет уређивања оспорене одлуке, критеријуми за расподелу расположивих количина електричне енергије, мере за одржавање планске потрошње електричне енергије ради очувања електроенергетског система уређени у складу са овлашћењем садржаним у наведеном републичком закону, надлежан је да цени Уставни суд Републике Србије.

Начином на који су уређена ова питања, одређивањем три тарифна става за преузету активну енергију (рационална, усмерена и велика потрошња), утврђивањем обрачунске снаге као једног од обрачунских елемената на основу којих се утврђује вредност испоручене електричне енергије, утврђивањем релативних односа тарифних ставова, по схватању Суда, не нарушава се уставно начело о једнакости грађана из члана 20. став 1. Устава СРЈ, којим је утврђено да су грађани једнаки без обзира на националну припадност, расу, пол, језик, веру, политичко или друго уверење, образовање, социјално порекло, имовно стање и друго лично својство.

Значење те одредбе Устава СРЈ, по схватању Савезног уставног суда, састоји се у томе да грађанин не може бити стављен у неједнак положај с другим грађанином по основу наведених личних својстава. Једнакост грађана, коју јамчи наведена одредба Устава СРЈ, не значи обавезу законодавца, другог доносиоца про-

писа и општег акта да прописује решења у одређеној области друштвених односа која се не могу разликовати с обзиром на природу односа који се уређују општим актом. Разлике у решењима, с обзиром на природу ствари која је предмет уређивања, могу постојати све дотле док оне не значе неједнакост грађана по основу њихових личних својстава која не смеју бити разлог за ту неједнакост. Другим речима, значење наведене одредбе Устава СРЈ не састоји се у томе да Јавно предузеће не би смело да прописује обрачунске елементе на основу којих се утврђује вредност испоручене електричне енергије тако да цена електричне енергије, односно обавеза за испоручену електричну енергију, зависи од категорије потрошње, групе потрошача, односно од трошкова производње, преноса и дистрибуције електричне енергије, које поједине категорије потрошње, односно групе потрошача стварају начином потрошње и количином преузете електричне енергије. По оцени Савезног уставног суда, разлике које се чине у категоријама потрошње и групама потрошача у испоруци електричне енергије, односно у елементима за утврђивање цене испоручене електричне енергије, нису засноване ни на каквом својству грађана, које, по Уставу СРЈ, не сме бити основ за неједнакост грађана. Те разлике засноване су на количини утрошене енергије у обрачунском раздобљу и трошковима производње, преноса и дистрибуције електричне енергије које поједине категорије потрошње, односно групе потрошача стварају начином потрошње и количином преузете електричне енергије, и у условима недовољне производње електричне енергије и законом утврђене обавезе јавног предузећа да редовно снабдева потрошаче електричном енергијом, представљају и меру којом се обезбеђује да се, у тим условима, прекомерном потрошњом појединих потрошача не угрози неопходно снабдевање других потрошача електричном енергијом.

По оцени Савезног уставног суда оспореним тарифним системом, односно начином одређивања обрачунских елемената за утврђивање вредности испоручене електричне енергије, не уређују се, па самим тим и не ограничава ни једна од Уставом СРЈ гарантованих слобода и права човека и грађанина, већ се, као што је наведено, одређују елементи за обрачун вредности утрошене електричне енергије, за чије уређивање постоји одговарајуће овлашћење у Закону о електропривреди. Оспореним тарифним системом, по оцени Савезног уставног суда, не прописује се ни новчано кажњавање потрошача електричне енергије, већ се у условима ограничених могућности производње и увоза електричне енергије, утврђивањем преко обрачунских елемената и тарифних ставова веће цене за утрошену енергију преко одређене количине, обезбеђује рационализација потрошње електричне енергије и њено свођење у реалне оквири, како би се у тим условима обезбедило да се свим потрошачима омогући благовремена, квалитетна и континуирана испорука електричне енергије, с једне стране, и рационално и ефикасно искоришћавање природних ресурса, с друге стране, а што су законом утврђени циљеви ради којих је држава основала Јавно предузеће.

Утврђивање елемената тарифног система, категорија потрошње, група потрошача, тарифних ставова за испоруку електричне енергије, доба примене виших и нижих дневних тарифних ставова, обрачунавања обрачунске снаге, као једног од елемената за одређивање вредности испоручене електричне енергије, односно њене цене, релативних односа између тарифних ставова и др., по оцени Савезног уставног суда, врши се на основу стручно-техничких норматива и критеријума чији је смисао да се на објективизирани начин утврди цена за испоручену електричну енергију за поједине потрошаче. О правилности критеријума за одређивање категорија потрошње и група потрошача, начину утврђивања тарифним системом одређених обрачунских елемената, и учешћу појединих од обрачунских елемената у укупној вредности електричне енергије, о граници тарифних зона, релативном односу између тарифних ставова, економској, социјалној и другој целисходности прописаних елемената тарифног система, Савезни уставни суд, међутим, није надлежан да одлучује.

Оснивање Јавног предузећа за производњу, пренос и дистрибуцију електричне енергије и поверавање законом одређених јавних овлашћења том предузећу, по схватању Савезног уставног суда, није несагласно са Уставом СРЈ, нити се акти оснивања и

поверавају вршења тих овлашћења могу сматрати актима којима се, у смислу члана 74. став 3. Устава СРЈ, ствара или подстица монополски положај, односно ограничава тржиште. Држава у складу са Уставом и законом, може да оснива јавна предузећа за обављање делатности од општег интереса, посебно за обављање делатности које представљају незаменљив услов живота и рада грађана и рада предузећа, па и онда када за обављање те делатности не постоји интерес од стране других субјеката. Чињеница да предузеће које обавља ту делатност у Републици, нема конкуренцију на тржишту, по схватању Суда, не значи да је пословање тог предузећа супротно Антимонополском закону. Ово због тога, што наведени закон не искључује и не санкционише као против-правно постојање монополског положаја одређеног правног лица, који може бити последица и државног, природног или неког другог монопола, већ уређује, односно санкционише злоупотребу монополског положаја тих субјеката, која је наведеним законом прописана одређивањем појединих радњи, које се у смислу тог закона сматрају злоупотребом тог положаја. Да ли у тарифном систему има радњи које у смислу наведеног закона представљају злоупотребу монополског положаја, Савезни уставни суд, међутим, не утврђује, јер су за ту оцену и предузимање законом одређених мера, према наведеном закону надлежни други савезни органи.

Оспорена одлука није несагласна ни са Законом о трговини. Ово због тога што је, по схватању Савезног уставног суда, према наведеном закону продавац дужан да робу продаје под истим условима, али не и да одређени производ продаје по истој цени за јединицу мере, како то подносиоци захтева сматрају. Полазећи од тога да цена у теоријском и економском смислу представља новчани израз вредности испоручене робе чију висину управо одређују трошкови производње, односно пружања услуге, Савезни уставни суд сматра да није несагласно са Уставом СРЈ и Законом о трговини, да се тарифним системом, односно актом којим се одређују обрачунски елементи за утврђивање вредности електричне енергије, ти елементи одреде зависно од количине и од других трошкова које потрошач количином и начином преузимања енергије, односно захтевом за (стално) обезбеђење те енергије, доприноси трошковима производње, преноса и дистрибуције електричне енергије. С друге стране, одређивање различитих тарифних ставова зависно од количине потрошене електричне енергије, а самим тим и различите цене за исту робу, у условима несразмере између производње и захтева потрошње, представља и једну од мера рационализације потрошње. Тарифни ставови, односно цена за исту количину енергије, оспореном одлуком, одређени су исто за све потрошаче у истој групи потрошње, а колику ће цену за утрошену електричну енергију да плати, зависи од самог потрошача енергије.

Уређивање обрачунских елемената на основу којих се обрачунава вредност испоручене електричне енергије, што је садржина оспореног тарифног система, по оцени Савезног уставног суда није несагласно са Уставом СРЈ и савезним законом. С друге стране, уговор којим се уређују уговорни односи између ЕПС-а и потрошача по својој правној природи је уговор по приступу, односно уговор, у коме једна страна унапред одређује елементе и услове уговора преко једне опште и сталне понуде, а друга страна приступа тако учињеној понуди, односно друга уговорна страна одлучује да ли ће да прихвати понуђене услове или не, па тако посматрано, тарифни систем којим се одређују поједини елементи тог уговора, није несагласан ни са Законом о облигационим односима. Другачије речено, ради заштите интереса потрошача јавно предузеће у условима несташнице електричне енергије, када прекомерна потрошња угрожава елементарно снабдевање потрошача, ради обезбеђења равноправног положаја свих потрошача у коришћењу те енергије, може донети јединствене критеријуме за расподелу расположивих количина електричне енергије на све потрошаче, као и мере ради заштите интереса јавног предузећа као испоручиоца и грађана као корисника електричне енергије. Међутим, полазећи од тога да је јавно предузеће једино предузеће које обавља ову делатност, Савезни уставни суд сматра да измена услова понуде, односно продаје електричне енергије, под неповољнијим условима за поједине потрошаче, како то произлази из њихових навода, захтева ипак остављање одговарајућег примереног рока за потрошаче како би своју потрошњу прилагодили измењеним условима продаје, а што овом одлуком није учињено. У овом случају, они потрошачи који сматрају да су применом тог акта доведени у неравноправан однос, могу да траже заштиту својих права код редовног суда, који према члану 143. став 2. Закона о облигационим односима „може одбити примену појединих одредаба општих услова које

лишавају другу страну права да стави приговоре, или оних, на основу којих она губи права из уговора или губи рокове, или које су иначе неправичне или претерано строге према њој”.

Савезни уставни суд сматра да оспорене одредбе којима се обрачунска снага утврђује на основу просечне потрошње из обрачунског периода пре ступања на снагу новог тарифног система (члан 34), немају ретроактивно дејство.

Ово због тога, што се о повратном дејству једне норме, по схватању Савезног уставног суда, може говорити само у случају кад она дира у стања која су већ извршена. У конкретном случају, оспореном одредбом, као прелазно решење, утврђен је начин одређивања једног од обрачунских елемената за утврђивање вредности електричне енергије утрошене од дана ступања на снагу новог тарифног система, односно не врши се утврђивање нових додатних обавеза за електричну енергију утрошену пре његовог ступања на снагу, па Савезни уставни суд не налази да оспорена одредба има повратно дејство.

Савезни уставни суд није прихватио захтеве за оцену уставности и законитости одлуке о ценама електричне енергије коју је донело Јавно предузеће „Електропривреда Србије”, као ни одговарајућих одлука Владе Републике Србије о давању сагласности на оспорени тарифни систем и одлуку о ценама електричне енергије. Наведене одлуке, по схватању Савезног уставног суда, немају за предмет уређивање слобода и права човека и грађанина зајемчених Уставом СРЈ, а за оцену сагласности тих одлука са републичким законом, Савезни уставни суд, према одредбама члана 124. Устава СРЈ, није надлежан. Када је реч о актима Владе о давању сагласности на одређене акте јавног предузећа, ови акти не садрже норме којима се на општи начин уређују одређени односи, већ Влада својом одлуком, што се види из њеног назива и садржаја, даје сагласност на акте јавног предузећа који не могу производити правно дејство, уколико нема те сагласности. У том смислу, одлука Владе представља само једну изјаву воље која се састоји у пристуку – сагласности на акт који доноси јавно предузеће, па би, по схватању Савезног уставног суда, могла да буде противна Уставу СРЈ, само као саставни део оспореног акта. Како Савезни уставни суд није нашао да је Одлука о тарифном систему несагласна са Уставом СРЈ и савезним законом, то ни одлука Владе о давању сагласности на тај акт, није несагласна са уставом СРЈ и савезним законима.

Одлучујући коначно о уставности и законитости Одлуке о тарифном систему за продају електричне енергије, Савезни уставни суд одбацио је и захтев за обуставу извршења појединачних аката и радњи који су предузети на основу оспорене одлуке.

IV

Савезни уставни суд, на основу члана 124. став 1. тач. 2) и 3) Устава СРЈ и чл. 30, 58, 68. тач. 2. и 3. Закона о Савезном уставном суду („Службени лист СРЈ”, бр. 36/92), на седници од 17. јануара 2002. године, донео је

О д л у к у

Одбија се предлог да се утврди да Одлука о тарифном систему за продају електричне енергије („Службени гласник Републике Србије”, бр. 24/2001, 58/2001 и 61/2001) није сагласна са Уставом СРЈ, Антимонополским законом („Службени лист СРЈ”, бр. 29/96), Законом о трговини („Службени лист СРЈ”, бр. 32/93, 50/93, 41/94 и 29/96) и Законом о облигационим односима („Службени лист СФРЈ”, бр. 29/78, 39/85, 45/89 и 57/89 и „Службени лист СРЈ”, бр. 31/93).

Савезни уставни суд донео је ову одлуку већином гласова у саставу: в.д. председника Савезног уставног суда судија Милан Вешовић, и судије – Милорад Гогић, др Момчило Грубач, мр Миломир Јаковљевић, Веселин Лекић и Александар Симић.

Судија Александар Симић издвојио је мишљење.

Ш У бр. 65/01, 66/01, 94/01, 97/01 В.д. председника
143/01, 174/01, 193/01, 202/01, 215/01, Савезног уставног суда
217/01, 225/01, 241/01, 247/01 и 248/01 судија **Милан Вешовић**, с. р.
17. јануара 2002. године
Београд

122.

На основу члана 35. Закона о производњи и промету лекова („Службени лист СРЈ”, бр. 18/93 и 28/96), Савезно министарство привреде и унутрашње трговине објављује

СПИ СА К**ЛЕКОВА ЗА УПОТРЕБУ У ВЕТЕРИНИ ЗА КОЈЕ ЈЕ У ПЕРИОДУ ОД 1. ЈАНУАРА ДО 31. ДЕЦЕМБРА 2001. ГОДИНЕ ДАТО ОДОБРЕЊЕ ЗА СТАВЉАЊЕ У ПРОМЕТ**

Савезно министарство привреде и унутрашње трговине је у периоду од 1. јануара до 31. децембра 2001. године дало одобрење за стављање у промет следећих лекова за употребу у ветерини:

Редни број	Назив лека	Произвођач	Број и датум решења за стављање лека у промет
1	2	3	4
1	ABAMITEL L.A.	KRKA Tovarna zdravil d.d. P. Словенија, заступник KRKA FARMA d.d.o. Нови Сад	7/0-05-061/002 од 23.4.2001.
2	ABAMITEL PLUS	KRKA Tovarna zdravil d.d. P. Словенија, заступник KRKA FARMA d.d.o. Нови Сад	7/0-05-059/002 од 23.4.2001.
3	АМОКСИКЛАВ	LEK – LJUBLJANA P. Словенија, заступник ZOOLEK d.o.o. Београд	5/0-05-006/002 од 9.3.2001.
4	BENZAPEN	VETERINA d.o.o. P. Хрватска, заступник „UNIMED” d.o.o. Београд	7/0-05-260/002 од 6.7.2001.
5	BIO-COX 120G	ALFARMA B.V.B.A. Белгија, заступник „Miofarm” Нови Сад	7/0-05-188/003 од 26.6.2001.
6	BIOVERMIN	KRKA Tovarna zdravil d.d. P. Словенија, заступник KRKA FARMA d.d.o. Нови Сад	7/0-05-069/002 од 23.4.2001.
7	CALFOSET	KRKA Tovarna zdravil d.d. P. Словенија, заступник KRKA FARMA d.d.o. Нови Сад	7/0-05-072/002 од 23.4.2001.
8	CAROFERTIN	ALVETRA und WERFFT AG, Аустрија, заступник MARLOFARMA Београд	7/0-05-024/002 од 26.6.2001.
9	COFFEINUM 55%	VETERINA d.o.o. Хрватска, заступник UNIMED д.о.о. Београд	7/0-05-267/002 од 6.7.2001.
10	COSUMIX PLUS	NOVARTIS ANIMAL HEALTH INC. Bazel Швајцарска, заступник NOVARTIS Београд	7/0-05-193/002 од 26.6.2001.
11	CYCOSTAT 66G	ALFARMA B.V.B.A. Белгија, заступник MIOFARM Нови Сад	7/0-05-188/002 од 26.6.2001.
12	DEKSAVET	ZDRAVLJE A.D. Лесковац	7/0-05-208/002 од 26.6.2001.
13	DESOMAN	ZDRAVLJE A.D. Лесковац	7/0-05-076/002 од 23.4.2001.
14	DIKLAVET	KRKA Tovarna zdravil d.d. P. Словенија, заступник KRKA FARMA d.o.o. Нови Сад	7/0-05-057/002 од 23.4.2001.
15	DUPFALYTE	FORT DODGE VETERINARIA S.A. Шпанија, заступник SOTL GROUP Београд	7/0-05-204/002 од 26.6.2001.
16	ECTOMIN 100 EC	NOVARTIS ANIMAL HEALTH INC. Bazel Швајцарска, заступник NOVARTIS Београд	7/0-05-194/002 од 26.6.2001.
17	EGOCIN L.A.	KRKA Tovarna Zdravil d.d. P. Словенија, заступник KRKA FARMA d.o.o. Нови Сад	7/0-05-060/002 од 23.4.2001.
18	E- KOLIGAN	BIOALFA ENTERPRISE д.о.о. у сарадњи са Научним институтом за ветеринарство Нови Сад	7/0-05-212/002 од 26.6.2001.
19	ENROCIN 10%	HEMOVET д.о.о. Вршац	7/0-05-215/002 од 26.6.2001.
20	ENROXIL 5% INJ.	KRKA Tovarna zdravil d.d. P. Словенија, заступник KRKA FARMA d.d.o. Нови Сад	7/0-05-071/002 од 23.4.2001.
21	ENROXIL 10% INJ.	KRKA Tovarna zdravil d.d. P. Словенија, заступник KRKA FARMA d.d.o. Нови Сад	7/0-05-073/002 од 23.4.2001.
22	ENROXIL 10% раствор	KRKA Tovarna zdravil d.d. P. Словенија, заступник KRKA FARMA d.d.o. Нови Сад	7/0-05-065/002 од 23.4.2001.
23	ERITROMICIN 20%	VETERINA d.o.o. P. Хрватска, заступник UNIMED д.о.о. Београд	7/0-05-263/002 од 6.7.2001.
24	ERITROVET S 26	LABORATORIOS HIPRA S.A. Шпанија, заступник DCD IMPEX Београд	7/0-05-226/002 од 26.6.2001.

1	2	3	4
25	FASKOVERM	KRKA Tovarna zdravil d.d. P. Словенија, заступник KRKA FARMA d.d.o. Нови Сад	7/0-05-068/002 од 23.4.2001.
26	FLUBACTIN PRAŠAK	KRKA Tovarna zdravil d.d. P. Словенија, заступник KRKA FARMA d.d.o. Нови Сад	7/0-05-067/002 од 23.4.2001.
27	FLUBACTIN RASTVOR	KRKA Tovarna zdravil d.d. P. Словенија, заступник KRKA FARMA d.d.o. Нови Сад	7/0-05-064/002 од 23.4.2001.
28	FLUVAK EHV 4/1 PLUS	FORT DODGE ANIMAL HEALT IOWA STATE, USA, заступник SOTL GROUP Београд	7/0-05-203/002 од 26.6.2001.
29	FUVICIN	KRKA Tovarna zdravil d.d. P. Словенија, заступник KRKA FARMA d.d.o. Нови Сад	7/0-05-058/002 од 23.4.2001.
30	GEOMYCIN F	VETERINA d.o.o. P. Хрватска, заступник UNIMED d.o.o. Београд	7/0-05-270/002 од 6.7.2001.
31	GEOMYCIN RETARD 20%	VETERINA d.o.o. P. Хрватска, заступник UNIMED d.o.o. Београд	7/0-05-264/002 од 6.7.2001.
32	GEOMYCIN Топљиви прашак	VETERINA d.o.o. P. Хрватска, заступник UNIMED d.o.o. Београд	7/0-05-271/002 од 6.7.2001.
33	HIBISTREP	VETERINA d.o.o. P. Хрватска, заступник UNIMED d.o.o. Београд	7/0-05-262/002 од 6.7.2001.
34	HIPRACAL-FM-	LABORATORIOS HIPRA S.A. Шпанија, заступник DCD IMPEX Београд	7/0-05-228/002 од 26.6.2001.
35	HLOR-DEZ	D.P. ŽUPA Крушевац	7/0-05-224/002 од 26.6.2001.
36	HORMONIPRA	LABORATORIOS HIPRA S.A. Шпанија, заступник DCD IMPEX Београд	7/0-05-227/002 од 26.6.2001.
37	HYPOPHYSAN	VETERINA d.o.o. P. Хрватска, заступник UNIMED d.o.o. Београд	7/0-05-269/002 од 6.7.2001.
38	ILIREN C	INTERVET INTERNATIONAL B.V. Холандија, заступник MARLO FARMA, Београд	7/0-05-021/002 од 23.4.2001.
39	IVERIPRA	LABORATORIOS HIPRA S.A. Шпанија, заступник „DCD IMPEX ” Београд	7/0-05-229/002 од 26.6.2001.
40	KAODIAR	ZDRAVLJE A.D. Лесковац	7/0-05-075/002 од 23.4.2001.
41	KAUST-DEZ	D.P. ŽUPA, Крушевац	7/0-05-225/001 од 26.6.2001.
42	KOKCISAN 12% GRANULAT	KRKA Tovarna zdravil d.d. P. Словенија, заступник KRKA FARMA d.o.o. Нови Сад	7/0-05-063/002 од 23.4.2001.
43	LEKOMICIN-A	LEK LJUBLJANA, P. Словенија заступник ZOOLEK d.o.o. Београд	6/0-05-013/003 од 9.3.2001.
44	LEKOMICIN P-SOL	LEK LJUBLJANA, P. Словенија заступник ZOOLEK d.o.o. Београд	6/0-05-013/002 од 9.3.2001.
45	MONIL болуси	VETERINA d.o.o. P. Хрватска, заступник UNIMED d.o.o. Београд	7/0-05-266/002 од 6.7.2001.
46	MONIL таблета	VETERINA d.o.o. P. Хрватска, заступник UNIMED d.o.o. Београд	7/0-05-265/002 од 6.7.2001.
47	MEFLOSYL	FORT DODGE VETERINARIA S.A., заступник SOTL GROUP Београд	7/0-05-206/002 од 26.6.2001.
48	NISTATIN 10%	HEMOVET d.o.o. Вршац	7/0-05-216/002 од 26.6.2001.
49	NOBIVAK CORONA	INTERVET INTERNATIONAL B.V. Холандија заступник MARLO FARMA, Београд	7/0-05-020/002 од 23.4.2001.
50	NOBIVAC LC	INTERVET INTERNATIONAL B.V. Холандија заступник MARLO FARMA, Београд	7/0-05-022/002 од 23.4.2001.
51	NOBIVAC PUPPY	INTERVET INTERNATIONAL B.V. Холандија заступник MARLO FARMA, Београд	7/0-05-025/002 од 23.4.2001.
52	OLDOXIN	KRKA Tovarna zdravil d.d. P. Словенија, заступник KRKA FARMA d.o.o. Нови Сад	7/0-05-070/002 од 23.4.2001.
53	POVIDON JOD	ZDRAVLJE A.D. Лесковац	7/0-05-099/002 од 23.4.2001.
54	PRATEL	LEK LJUBLJANA, P. Словенија заступник ZOOLEK d.o.o. Београд	3/0-05-026/002 од 9.3.2001.

1	2	3	4
55	SOLVIMIN	KRKA Tovarna zdravil d.d. P. Словенија, заступник KRKA FARMA d.o.o. Нови Сад	7/0-05-066/002 од 23.4.2001.
56	SUSTREPEN	VETERINA d.o.o. P. Хрватска, заступник UNIMED d.o.o. Београд	7/0-05-268/002 од 6.7.2001.
57	SUVAXYN RESPI-FEND MH/HPS	FORT DODGE ANIMAL HEALTH IOWA, USA заступник SOTL GROUP, Београд	7/0-05-205/002 од 26.6.2001.
58	TETRAMIZOL грануле	VETERINA d.o.o. P. Хрватска, заступник UNIMED d.o.o. Београд	7/0-05-259/002 од 6.7.2001.
59	TIMOVAR	MATEX D.O.O. Шабац	7/0-05-222/002 од 26.6.2001.
60	TOKOSELEN	VETERINA d.o.o. P. Хрватска, заступник UNIMED d.o.o. Београд	7/0-05-261/002 од 6.7.2001.
61	TRISULFON PRAŠAK	KRKA Tovarna zdravil d.d. P. Словенија, заступник KRKA FARMA d.o.o. Нови Сад	7/0-05-067/002 од 23.4.2001.
62	UNORATOCID-Ž	D.P. ŽUPA Крушевац	7/0-05-223/002 од 26.6.2001.
63	VETADEX	ZDRAVLJE A.D. Лесковац	7/0-05-074/002 од 23.4.2001.

Број: 105/1
31. децембра 2001. године
Београд

Савезни министар
привреде и унутрашње трговине
Петар Тројановић, с. р.

УКАЗИ

На основу члана 96. Устава Савезне Републике Југославије, председник Савезне Републике Југославије доноси

УКАЗ

О ОПОЗИВУ СА ДУЖНОСТИ ИЗВАНРЕДНОГ И ОПУНОМОЂЕНОГ АМБАСАДОРА САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ У РЕПУБЛИЦИ ГВИНЕЈИ

I

Опозива се Слободан Раковић, са дужности изванредног и опуномоћеног амбасадора Савезне Републике Југославије у Републици Гвинеји.

II

Савезни министар за иностране послове извршиће овај указ.

III

Овај указ ступа на снагу одмах.

Указ бр. 1/2-01-0002/2002-1
27. фебруара 2002. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др **Војислав Коштуница**, с. р.

ПОСТАВЉЕЊА И РАЗРЕШЕЊА

На основу члана 14. став 7. Уредбе о образовању савезних министарстава, других савезних органа и организација и служби Савезне владе („Службени лист СРЈ”, бр. 41/2001, 42/2001, 43/2001 и 66/2001), Савезна влада доноси

РЕШЕЊЕ

О ПОСТАВЉЕЊУ САВЕЗНОГ САВЕТНИКА У ГЕНЕРАЛНОМ СЕКРЕТАРИЈАТУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ

Поставља се Јасна Матић за савезног саветника у Генералном секретаријату Савезне владе.

Савезна влада

9 бр. 02-41/2002
7. марта 2002. године
Београд

Председник
Драгиша Пешић, с. р.

На основу члана 14. став 3. Уредбе о образовању савезних министарстава, других савезних органа и организација и служби Савезне владе („Службени лист СРЈ”, бр. 41/2001, 42/2001 и 43/2001), Савезна влада доноси

РЕШЕЊЕ

О ПОСТАВЉЕЊУ ПОМОЋНИКА ДИРЕКТОРА САВЕЗНЕ ДИРЕКЦИЈЕ ЗА ИМОВИНУ СРЈ

Поставља се Пуповић Радисав за помоћника директора Савезне дирекције за имовину СРЈ.

Савезна влада

9 бр. 02-51/2002
7. марта 2002. године
Београд

Председник
Драгиша Пешић, с. р.

На основу члана 16. Закона о Фонду за осигурање и финансирање спољнотрговинских послова („Службени лист СРЈ”, бр. 3/2002), Савезна влада доноси

РЕШЕЊЕ

О ИМЕНОВАЊУ ПРЕДСЕДНИКА, ЗАМЕНИКА ПРЕДСЕДНИКА И ЧЛАНОВА НАДЗОРНОГ ОДБОРА ФОНДА ЗА ОСИГУРАЊЕ И ФИНАНСИРАЊЕ СПОЉНОТРГОВИНСКИХ ПОСЛОВА

1. За председника Надзорног одбора Фонда за осигурање и финансирање спољнотрговинских послова именује се:
– Иван Антић, ревизор;

2. За заменика председника Надзорног одобра Фонда за осигурање и финансирање спољнотрговинских послова именује се:

– Раде Нишевић, Народна банка Југославије;

3. За чланове Надзорног одобра Фонда за осигурање и финансирање спољнотрговинских послова именује се:

– Војко Саксида, Беобанка осигурање а.д.;

– Марко Пауновић, Савезно министарство за економске односе са иностранством;

– Душан Лалић, Народна банка Југославије.

Савезна влада

9 бр. 02-50/2002
7. марта 2002. године
Београд

Председник
Драгиша Пешић, с. р.

На основу члана 12. Закона о Фонду за осигурање и финансирање спољнотрговинских послова („Службени лист СРЈ”, бр. 3/2002), Савезна влада доноси

РЕШЕЊЕ

О ИМЕНОВАЊУ ПРЕДСЕДНИКА, ЗАМЕНИКА ПРЕДСЕДНИКА И ЧЛАНОВА УПРАВНОГ ОДБОРА ФОНДА ЗА ОСИГУРАЊЕ И ФИНАНСИРАЊЕ СПОЉНОТРГОВИНСКИХ ПОСЛОВА

1. За председника Управног одбора Фонда за осигурање и финансирање спољнотрговинских послова именује се:

– Димитрије Стаменовић, Дунав група;

2. За заменика председника Управног одбора Фонда за осигурање и финансирање спољнотрговинских послова именује се:

– Радивоје Рашовић, Народна банка Југославије;

3. За чланове Управног одбора Фонда за осигурање и финансирање спољнотрговинских послова именује се:

– Весна Џинић, Агенција за санацију, стечај и ликвидацију банака;

– Бојан Кришто, Дунав група;

– Љиљана Милић, Савезно министарство за економске односе са иностранством;

– Ана Глигоријевић, Народна банка Југославија и

– Стеван Лалошевић, ДДОР Нови Сад.

Савезна влада

9 бр. 02-50/2002
7. марта 2002. године
Београд

Председник
Драгиша Пешић, с. р.

На основу члана 14. став 3. Уредбе о образовању савезних министарстава, других савезних органа и организација и служби Савезне владе („Службени лист СРЈ”, бр. 41/2001, 42/2001, 43/2001 и 66/2001), Савезна влада доноси

РЕШЕЊЕ

О ПОСТАВЉЕЊУ ПОМОЋНИКА САВЕЗНОГ МИНИСТРА ЗА ОДБРАНУ

Поставља се Радовановић Душана Добросав за помоћника савезног министра за одбрану – Сектор за међународну војну сарадњу и политику одбране.

Савезна влада

9 бр. Пов. 02-44/2002
7. марта 2002. године
Београд

Председник
Драгиша Пешић, с. р.

На основу члана 14. став 3. Уредбе о образовању савезних министарстава, других савезних органа и организација и служби Савезне владе („Службени лист СРЈ”, бр. 41/2001, 42/2001, 43/2001 и 66/2001), Савезна влада доноси

РЕШЕЊЕ

О РАЗРЕШЕЊУ ПОМОЋНИКА САВЕЗНОГ МИНИСТРА ЗА ОДБРАНУ

Разрешава се генерал-мајор Петковић Петра Слободан дужности помоћника савезног министра за одбрану – Сектор за цивилну одбрану.

Савезна влада

9 бр. Пов. 02-42/2002
7. марта 2002. године
Београд

Председник
Драгиша Пешић, с. р.

На основу члана 14. став 4. Уредбе о образовању савезних министарстава, других савезних органа и организација и служби Савезне владе („Службени лист СРЈ”, бр. 41/2001, 42/2001, 43/2001 и 66/2001), Савезна влада доноси

РЕШЕЊЕ

О РАЗРЕШЕЊУ АМБАСАДОРА У САВЕЗНОМ МИНИСТАРСТВУ ЗА ИНОСТРАНЕ ПОСЛОВЕ

Разрешава се Мирослав Буљанчевић дужности амбасадора у Савезном министарству за иностране послове.

Именовани се, сходно члану 249. Закона о основама система државне управе и о Савезном извршном већу и савезним органима управе, ставља на располагање.

Савезна влада

9 бр. 02-45/2002
7. марта 2002. године
Београд

Председник
Драгиша Пешић, с. р.

На основу члана 14. став 3. Уредбе о образовању савезних министарстава, других савезних органа и организација и служби Савезне владе („Службени лист СРЈ”, бр. 41/2001, 42/2001, 43/2001 и 66/2001), Савезна влада доноси

РЕШЕЊЕ

О РАЗРЕШЕЊУ ПОМОЋНИКА САВЕЗНОГ МИНИСТРА ЗА ОДБРАНУ

Разрешава се генерал-потпуковник Милановић Милоша Јован дужности помоћника савезног министра за одбрану – Сектор за међународну војну сарадњу и политику одбране.

Савезна влада

9 бр. Пов. 02-43/2002
7. марта 2002. године
Београд

Председник
Драгиша Пешић, с. р.

На основу члана 8. став 3. Закона о иностраним пословима („Службени лист СРЈ”, бр. 59/98), Савезна влада доноси

РЕШЕЊЕ

О ПОСТАВЉЕЊУ ГЕНЕРАЛНОГ КОНЗУЛА САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ У ТРСТУ – РЕПУБЛИКА ИТАЛИЈА

Поставља се Горан Стојковић за генералног конзула Савезне Републике Југославије у Трсту – Република Италија.

Савезна влада

9 бр. 02-47/2002
7. марта 2002. године
Београд

Председник
Драгиша Пешић, с. р.

На основу члана 8. став 3. Закона о иностраним пословима („Службени лист СРЈ”, бр. 59/98), Савезна влада доноси

РЕШЕЊЕ

О ОПОЗИВУ ГЕНЕРАЛНОГ КОНЗУЛА САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ У ЦИРИХУ – ШВАЈЦАРСКА КОНФЕДЕРАЦИЈА

Опозива се Радован Миловановић дужности генералног конзула Савезне Републике Југославије у Цириху – Швајцарска Конфедерација.

Именовани се, сходно члану 249. Закона о основама система државне управе и о Савезном извршном већу и савезним органима управе, ставља на располагање.

Савезна влада

9 бр. 02-48/2002
7. марта 2002. године
Београд

Председник
Драгиша Пешић, с. р.

На основу члана 8. став 3. Закона о иностраним пословима („Службени лист СРЈ”, бр. 59/98), Савезна влада доноси

РЕШЕЊЕ

О ОПОЗИВУ ГЕНЕРАЛНОГ КОНЗУЛА САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ У ТРСТУ – РЕПУБЛИКА ИТАЛИЈА

Опозива се Владислав Благојевић дужности генералног конзула Савезне Републике Југославије у Трсту – Република Италија.

Именовани се, сходно члану 249. Закона о основама система државне управе и о Савезном извршном већу и савезним органима управе, ставља на располагање.

Савезна влада

9 бр. 02-46/2002
7. марта 2002. године
Београд

Председник
Драгиша Пешић, с. р.

На основу члана 8. став 3. Закона о иностраним пословима („Службени лист СРЈ”, бр. 59/98), Савезна влада доноси

РЕШЕЊЕ

О ОПОЗИВУ ГЕНЕРАЛНОГ КОНЗУЛА СРЈ У ТЕМИШВАРУ, РУМУНИЈА

Опозива се Мирослав Мирковић дужности генералног конзула СРЈ у Темишвару, Румунија.

Именовани се, сходно члану 249. Закона о основама система државне управе и о Савезном извршном већу и савезним органима управе, ставља на располагање.

Савезна влада

9 бр. 02-35/2002
7. марта 2002. године
Београд

Председник
Драгиша Пешић, с. р.

ОДЛИКОВАЊА

На основу члана 96. тачка 7. Устава Савезне Републике Југославије („Службени лист СРЈ”, бр. 1/92 и 29/2000), чл. 2. и 14. Закона о одликовањима Савезне Републике Југославије („Службени лист СРЈ”, бр. 59/98 и 21/2001), доносим

УКАЗ

О ОДЛИКОВАЊУ

За дугогодишњи укупан рад и допринос на афирмацији југословенске адвокатуре

одликујем

ОРДЕНОМ РАДА

Вељка Губерину, Милорада Ботића и Томислава Дедића.

Број 1/2-01-0004/2002-2
1. марта 2002. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
Војислав Коштуница, с. р.

САДРЖАЈ:

	Страна
108. Уредба о измени Уредбе о упису у судски регистар	1
109. Одлука о начину измиривања обавеза Савезне Републике Југославије према Међународној банци за обнову и развој	2
110. Одлука о давању сагласности на Финансијски план за 2002. годину Јавног предузећа „Југоимпорт-СДПР”	2
111. Решење о распореду средстава за финансирање програма и помоћи организацијама националних и етничких заједница за период јануар-март 2002. године	2
112. Решење о распореду средстава борацким и инвалидским организацијама и савезима удружења ратника ослободилачких ратова	3
113. Решење о распореду средстава непрофитним институцијама, а која се односе на помоћ црквама и верским објектима за период јануар-март 2002. године	3
114. Правилник о измени Правилника о здравственом прегледу усева и објеката за производњу семена, расада и садног материјала и здравственом прегледу семена, расада и садног материјала	3
115. Наредба о измени Наредбе о условима за пловидбу бродова и других пловних објеката на пловном путу на реци Дунав од 1.258 km до 1.253 km	4
116. Коefицијенти раста цена у Савезној Републици Југославији	4
117. Податак о просечној месечној бруто заради запослених у Савезној Републици Југославији у 2001. години	4
118. Одлука о оцењивању уставности Закона о управљању стварима у друштвеној својини које су везане за живот и рад Јосипа Броза Тита	4
119. Одлука о оцењивању законитости одредаба члана 35. став 5. и члана 44. став 1. тачка 3. Одлуке о производњи и снабдевању топлотном енергијом Скупштине града Ниша	5
120. Одлука о оцењивању сагласности члана 1. став 2, члана 5. став 2, члана 7. став 2, члана 11. ст. 2. и 3, члана 33, члана 34. став 3. тач. 1), 2) и 7) и члана 36. став 5. Закона о вину и ракији са Уставом СРЈ, Законом о мерним јединицама и мерилима, Законом о стандардизацији и Законом о трговини	6
121. Одлука о оцењивању уставности и законитости Одлуке о Тарифном систему за продају електричне енергије	8
122. Списак лекова за употребу у ветерини за које је у периоду од 1. јануара до 31. децембра 2001. године дато одобрење за стављање у промет	12
Укази	14
Постављења и разрешења	14
Одликовања	16